TẬP THƠ
VĂN HỌC CỎ THƠM
SỐ 29 - THÁNG 11, 2026

ĐÓA SEN HOA

Ngát Thơm, Đóa đóa Sen Hoa
Dâng Hương Từ Ái! Bao la Biển, Trời
Bầu Không Tịch Tịch! Chuông lơi ...
Hoa Thương Yêu Gửi Tặng Người Yêu Thơ
Quê Hương Ơi! Vẫn mong chờ,
Trời Xuân Quê Mẹ Ngâm Thơ Thanh Bình ...

TUỆ NGA

Mỗi bài thơ, mỗi sắc hoa

Tinh anh kết tụ trang nhà Cỏ Thơm

Quê nhà nghìn dặm nước non

Văn chương chữ nghĩa vẫn còn Việt Nam

Xin Nàng Thơ lật từng trang…

Phan Khâm
Phó Chủ Nhiệm Cothom Foundation

TẬP THƠ VĂN HỌC CỎ THƠM

SỐ 29 - THÁNG 11, 2026

***

4. Nguyễn Phan Ngọc An
5. Ý Anh (Đỗ Tràng Mỹ Hạnh)
6-7. Trần Quốc Bảo – **Virginia USA**
8. Trần Đại Bản
9. Đỗ Bình - **France**
10-12. Mùi Quý Bồng
13. Đinh Cường
14. Nguyễn Thị Ngọc Dung
15. Ý Nhi (Nguyễn Thị Dung)
16-17. Nguyễn Thị Thanh Dương
18-19.Trường Đinh - **United Kingdom**
20. Mạc Phương Đình
21. Ngô Văn Giai
22. Đỗ Thị Minh Giang
23-24. Tâm Minh Ngô Tằng Giao
25. Quang Hà
26. Lý Hiểu/ Đăng Nguyên
27. Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa
28. Phương Hoa
29. Lê Mỹ Hoàn
30. Phạm Cao Hoàng
31. Vũ Hối
32. Thái Hưng (Phạm Gia Hưng)
33. Hoàng Hy
34-35. Phan Khâm
36. Hoàng Song Liêm
37. Như Liên/Hoàng Hy/
Phan Khâm/Quang Hà
38. Nguyễn Phú Long
39. Hoàng Bạch Mai
40. Tuệ Nga
41-42. Cao Nguyên
43. Cao Mỵ Nhân
44. Donry Nguyễn
45. Kim Oanh - **Úc Châu**
46-47. Hạ Thái (Trần Quốc Phiệt)
48. Nhất Phương
49. Thanh Thanh/Huỳnh Văn Hạng
50. Thanh Thanh / Vũ Uyên Glang
51. Thủy Lâm Synh
52. Nguyễn Mây Thu - **France**
53. Trần Hoài Thư
54. Minh Thúy Thành Nội
55-56. Y Thy (Võ Phú)
57. Thy Lệ Trang
58. Tạ Quang Tuấn
59. Hoàng Thục Uyên
60. Hoa Văn

MÙA XUÂN NHỚ BIỂN DẠT DÀO

Đêm trở giấc lặng người trong cô quạnh
Xuân lại về buốt giá một niềm đau
Được gì đâu mỏi mòn nơi xứ lạnh
Vẫn nhớ thương miền biển sóng dạt dào!

Người lưu lạc ta một đời dong ruổi
Thần ly hương đâu ấm nỗi đoạn trường
Ta một kiếp làm người thơ không tuổi
Nhưng thời gian tàn ác chẳng chịu nhường…

Ta bây giờ sầu lên từng sợi tóc
Bạc mắt môi và trắng cả tương lai
Ta bây giờ hay buồn và hay khóc
Thương mẹ cha lòng luống những ai hoài

Nhớ khi xưa tung tăng vườn dậu tím
Nhà của ta sát bên cạnh nhà người
Mẹ của ta và mẹ người thân lắm
Từng chắt chiu cho rạng mặt với đời

Ta với người mẹ cha giờ đâu nữa
Từng lời thơ là dòng lệ tuôn rơi
Kỷ niệm xưa từ bao năm chất chứa
Giờ bung ra như sóng vỗ trùng khơi

Ta nhớ quá mẹ hiền bên bếp lửa
Bữa cơm chiều phe phẩy quạt cho ta
Xứ của mình nhà luôn luôn mở cửa
Nhưng dường như cái nóng chẳng buông tha

Nhưng ta vẫn một lòng yêu xứ biển
Tình đậm đà như cá một dòng sông
Tiếng reo vui khi hoàng hôn ẩn hiền
Thuyền bập bềnh lướt sóng giữa trời trong

Ta bây giờ chỉ muốn về quê cũ
Sống an nhàn bên nấm mộ mẹ cha
Săn sóc con ta mùa mưa nước lũ
Sưởi nắng hồng tươi tốt những giàn hoa

Ước mơ đó bao giờ ta thực hiện
Sẽ một đời ấp ủ mãi không thôi
Và tuổi trẻ từng đêm về hiện diện
Trên mái đầu đã bạc trắng như vôi…

nguyễn phan ngọc an

Mặt Trời Xa

Tháng 11 bắt đầu với những ngày mưa, trời xám một màu buồn ảm đạm. Ngồi bên cửa sổ nhìn ra sân sau, chỉ thấy mưa và mưa. Phòng sáng mờ nhưng cũng đủ sáng trang sách tôi đang đọc. Sách nói về Sài Gòn. Sài Gòn của một thời dễ thương tươi sáng đã qua nhưng vẫn còn sống trong những con người đang thở đang sinh tồn với Sài Gòn. Mưa dày hơn và trời sẫm lại. Tôi gấp sách không đọc nữa vì mỏi mắt. Tôi lại nhớ Sài Gòn, trưa Sài Gòn thỉnh thoảng bất chợt có những cơn mưa ngắn. Tìm vội chỗ trú và ngắm mưa Sài Gòn... Sài Gòn trời rớt mưa hanh / nước rơi thẳng đứng chảy quanh chỗ ngồi / lá me thành dãy thuyền trôi / cong cong như thể bờ môi đang thèm.

Mưa vừa ngớt, chúng tôi ra biển. Vero Beach chưa bao giờ như thế! Ngoài biển gió mạnh, thủy triều dâng cao, sóng lớn cuồn cuộn trắng xóa dồn dập đập vào đến tận chân bậc thang dẫn xuống bãi. Đụn cát trắng dài bị sóng đánh vỡ từng mảng lớn như ổ bánh kem bị cắt dần dần. Tôi không còn thấy bờ biển nữa, chỉ thấy trời nước hòa vào nhau một màu xám đục và sóng tung cao. Giữa cơn cuồng nộ của sóng gió, mặt trời như biến mất.

Ô kìa sóng sao cuồng lên như thế
Biển đục lòng nước quần quại tung hê
Nghe trong gió rít lời nguyền sắp vỡ
Mặt trời xa ánh sáng mãi không về.

Trên đường về nhà, con đường quen thuộc qua phố qua sông. Lại nhớ Sài Gòn, bây giờ đang vào đêm, mặt trời đi ngủ. Không biết đêm nay Sài Gòn có trăng sao không?

Ý Anh Vero Beach, Nov. 3, 2026

Thu Xưa

Thu về lại nhớ thu xưa,
Rừng thu xưa đẹp, như chưa biết buồn.
Ngọn phong đỏ rực ngoài nương,
Nắng hồng phơi phới trên sườn đồi hoang.

Đường xưa rực rỡ ánh vàng,
Bóng thu hiện giữa hai hàng cúc hoa!
Thời gian phân cách đường xa,
Vẫn không mờ ảo nhạt nhòa giáng thu.

Thu này khí tiết âm u,
Ở đây ảm đạm, sương mù mênh mang!
Khắp nơi ngập xác lá vàng,
Hồn thu hoang lạnh bẽ bàng trong mưa.

Thu về lại nhớ thu xưa.
Cánh hoa hồng trắng gió đưa về trời!
Bảy mươi thu đấy, thu ơi…
Làm sao quên được một thời vàng thu!

Trần Quốc Bảo
Richmond, Virginia

Lá Tìm Về Cội

Ôi thôi, một cánh lá vàng.
Mùa thu chưa tới đã tang tóc rồi.
Mây còn đỉnh núi chưa trôi.
Mà heo may tiễn lá rơi bên thềm.

Hạt mưa gõ cửa màn đêm.
Hay hồn thu nhẹ gót trên đường về.
Lá thu đằm thắm tình quê.
Một trăm con nước cũng về đại dương

Chốn nào mới thật quê hương?
Có ai biết lá đoạn trường vào thu.
Làm sao tan hết sương mù.
Nắng hồng trải bước phiêu du lá vàng.

Hôm nay có phải thu sang?
Báo tin thu đến, cánh vàng vội rơi.
Lá tìm về cội thảnh thơi.
Ngủ trong lòng Mẹ tuyệt vời thiên thu.

Trần Quốc Bảo
Richmond, Virginia

Sinh Nhật Bạch Hường

Hôm nay, sinh nhật Bạch Hường
Nhưng em, giờ đã thiên đường nghỉ ngơi
Trong hào quang Đức Chúa Trời.
Và trong tay Mẹ Mân Côi an lành

Chao ôi! ánh mắt long lanh.
Từ di ảnh vẫn nhìn anh tinh tường.
Bàn thờ tro cốt trầm hương.
Hồn em như vẫn ẩn nương trong nhà.

Bánh mừng sinh nhật đèn hoa.
Các con bày biện như là còn em.
Bài ca sinh nhật cất lên.
Những dòng nước mắt êm đềm tuôn rơi

Hôm nay sinh nhật "Má ơi!"
Các con gọi "Má" rụng rời tim anh.
Ngọn đèn chớp nháy thật nhanh.
Hai con chim lạ bay quanh nóc nhà

Mùi hương phảng phất gần xa.
Dù không hiện hữu… biết là có em.
Lời kinh "Kính Mừng" cất lên.
Ánh đèn lại chớp báo thêm tỏ tường.

Hôm nay sinh nhật Bạch Hường.
Nhưng giờ em đã thiên đường viễn miên.
Âm dương, cách biệt đôi miền.
Nhưng Lời Hằng Sống, nối liền tử sinh.

Trần Quốc Bảo
Oct. 17, 2026 / Richmond, Virginia

Đoạn Trường Đến Thế

Mẹ: **Bạch Hường** , Con: **Yến Dung**
mất Sep.6, 2026 , mất Mar.1st, 2026

Tháng 3 Dung mới ra đi,
Khăn tang cuốn trọn sầu bi cả nhà!
Nỗi buồn chưa hết xót xa,
Đến đầu tháng 9, mẹ già theo đi!
Đã đành sinh ký tử quy,
Đoạn trường đến thế làm suy sụp đời!
Yến Dung ơi!... Bạch Hường ơi!
Gọi con, gọi vợ… không lời đáp thưa.
Cửa nhà vắng lặng như tờ,
Biết tìm đâu hạnh phúc, vừa hôm qua?
Sắc không, còn mất… ngộ ra,
Nhiệm màu sinh tử, cũng là một thôi.
Phòng văn trống trải mình tôi,
Bút thơ như đã tới hồi buông tay,
Viết gì đây?... Viết cho ai?
Nguồn vui phút chốc, chợt phai lạt rồi!
Bạch Hường độc giả yêu tôi,
Thơ vừa ráo mực, Nàng người đầu tiên.
Bây giờ khuất bóng vợ hiền,
Lời quê thôi đã cạn duyên với đời!

Trần Quốc Bảo
Oct. 4, 2026 / Richmond, Virginia

TÌNH THU

Thu đến đây rồi em có hay
Gió lùa se sẽ tỏa hương say
Trời xanh thăm thẳm mây vờn cuộn
Nắng sớm chan hòa bướm lượn bay
Bước nhỏ vườn xưa lòng thổn thức
Hồn quê bến cũ dạ vơi đầy
Tình yêu gởi gắm vào nơi ấy
Nguyện ước muôn đời chẳng đổi thay.

Trần Đại Bản, VA. Thu 2025

CHIỀU TRÊN CỐ XỨ

Lặng bóng chiều buông nhớ cố hương
Hồ xưa sóng gợn ánh tà dương
Mây trôi bảng lảng vờn khe núi
Liễu rũ im lìm nép bến sương
Lữ khách dừng chân miền viễn xứ
Thuyền nhân lạc bước chốn tha phương
Người đi để lại niềm ly biệt
Quạnh quẽ trời Thu gió vấn vương.

Trần Đại Bản, VA. Thu 2025

PARIS LÁ VÀNG

Chiều nghiêng soi bóng nước,
Nghe hồn vương nắng thơ,
Đường phố lá rơi vàng
Trời xanh gió se lạnh, mùa thu trước bay xa,
Dòng sông Seine gợi sầu!
Xa xa chiếc lá gió cuốn bay về đâu?
Trong sương nắng úa
thoáng bóng ngôi trường xưa.
Để hồn ta chợt nhớ công viên xưa,
Những con đường hàng me xanh trút lá,
Chiều biển xanh nhìn lớp sóng nhấp nhô
Dòng thời gian làm mây nước mơ hồ!
Chiều nay trên phố nắng,
Nghe đời dâng ý thơ,
Mà ngỡ như cung đàn
Lòng bỗng nhiên thấy vui,
Paris vàng lối mộng,
Lá bay, em về đâu.

Đỗ Bình 27.10.2026

EM VỀ

Sương thu làm úa lá sầu
Lá rơi trên phím gợi màu nắng xưa
Bàn tay mười ngón bỗng thừa
Đàn buồn tấu khúc chiều mưa cuối trời
Thanh ngân âm vọng ngàn khơi,
Ta nghe sóng vỗ mộng đời mênh mông.
Thiên di vút cánh phiêu bồng,
Còn ta ôm giấc hư không kiếp này.
Em về phố đã đổi thay
Con đường thuở đó hôm nay bụi mù.

Đỗ Bình

Một bản nhạc Ý Đại Lợi do Gigliola Cinquetti hát khiến chúng ta bị mê hoặc suốt từ năm 1964, mời quý vị cùng nghe bài hát nguyên thủy năm 1964, đoạt giải nhất Eurovision.
NON HO L'ETÀ - Tiếng hát: **Gigliola Cinquetti** / Nhạc & lời: **Mario Panzeri, Nisa Nisa**
https://www.youtube.com/watch?v=iPykrIVrrsk

NON HO L'ETÀ

Non ho l'età, non ho l'età
Per amarti non ho l'età
Per uscire sola con te
.
E non avrei
Non avrei nulla da dirti
Perché tu sai
Molte piu' cose di me
Lascia che io viva
Un amore romantico
Nell'attesa
Che venga quel giorno
Ma ora no

Non ho l'età, non ho l'età
Per amarti non ho l'età
Per uscire sola con te

Se tu vorrai se tu vorrai
Aspettarmi
Quel giorno avrai
Tutto il mio amore per te

Lascia che io viva
Un amore romantico
Nell'attesa
Che venga quel giorno
Ma ora no

Non ho l'età, non ho l'età
Per amarti non ho l'età
Per uscire sola con te

Se tu vorrai
Se tu vorrai aspettarmi
Quel giorno avrai
Tutto il mio amore
Per te

*****

EM CÒN TRẺ QUÁ

Em còn quá trẻ để yêu anh
Chưa đủ tuổi đi chơi một mình
Và cũng không có gì để nói
Với anh, kiến thức anh mênh mông
Hãy để em sống trong lãng mạn
Cho đến một ngày… giờ thì không.

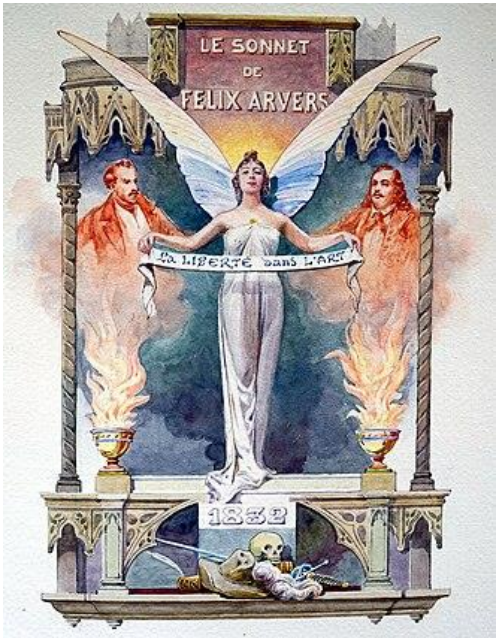
Em chưa đến tuổi để yêu anh
Còn bé quá để mà một mình
Đi chơi với anh, anh yêu ạ
Nếu anh thực sự ước mong
Nếu anh vẫn sẵn lòng chờ đợi
Một ngày kia em sẽ hiến dâng
Tất cả tình yêu em, trọn vẹn.

Hãy để em ấp ủ mối tình
Lãng mạn này riêng cho một mình
Đến một ngày kia…, anh yêu nhé
Nhưng bây giờ em phải nói không.

Em chưa đến tuổi để yêu anh
Còn bé quá để mà một mình
Đi chơi với anh, anh yêu ạ
Nếu anh thực sự ước mong
Nếu anh vẫn sẵn lòng chờ đợi
Một ngày kia em hiến dâng anh
Tất cả tình yêu em, trọn vẹn.

Mùi Quý Bồng (phóng tác)
06/22/2024

SONNET D'ARVERS

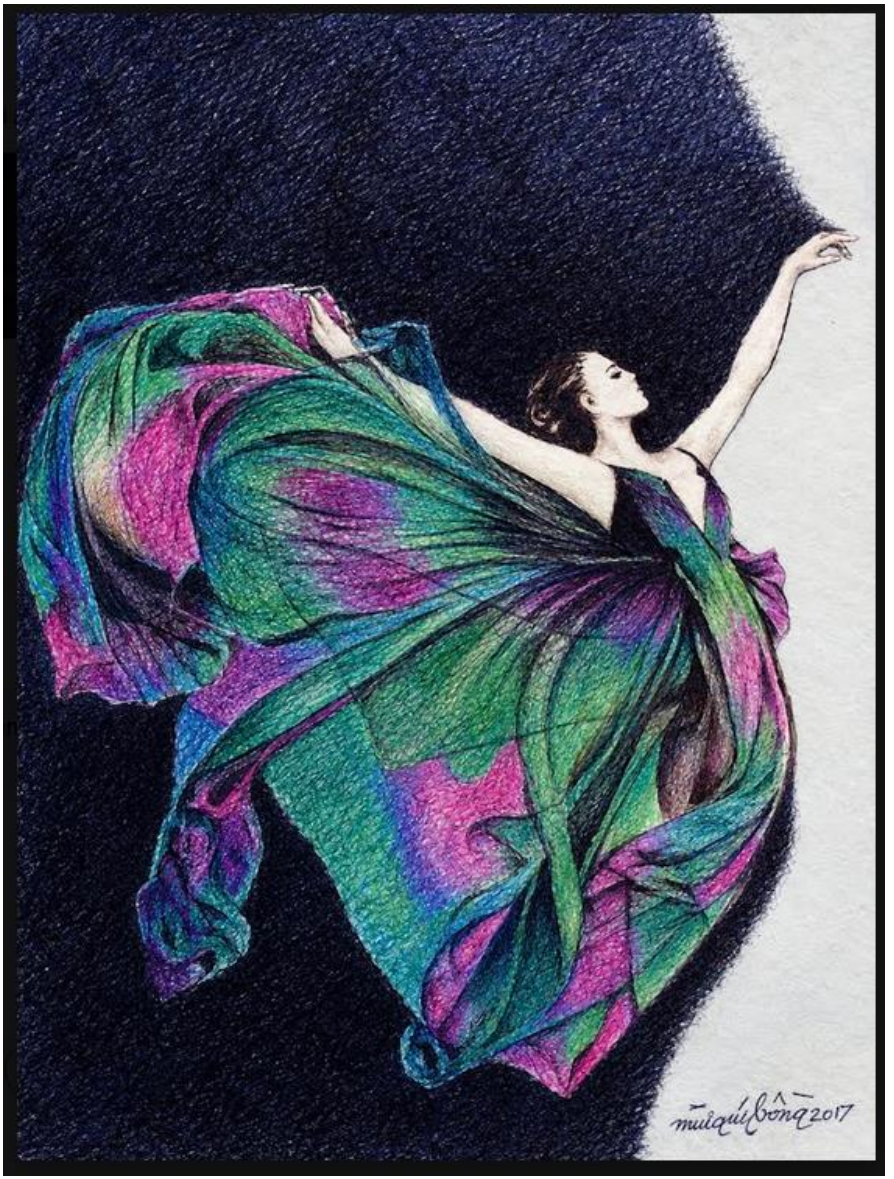
Mon âme a son secret, ma vie a son mystère:
Un amour éternel en un moment conçu:
Le mal est sans espoir, aussi j'ai dû le taire,
Et celle qui l'a fait n'en a jamais rien su.
Hélas! j'aurai passé près d'elle inaperçu,
Toujours à ses côtés, et pourtant solitaire,
Et j'aurai jusqu'au bout fait mon temps sur la terre,
N'osant rien demander et n'ayant rien reçu.
Pour elle, quoique Dieu l'ait faite douce et tendre,
Elle ira son chemin, distraite, et sans entendre
Ce murmure d'amour élevé sur ses pas;
A l'austère devoir, pieusement fidèle,
Elle dira, lisant ces vers tout remplis d'elle:
"Quelle est donc cette femme?" et ne comprendra pas.

FÉLIX D'ARVERS

ĐỜI U UẨN

Đời u uẩn, hồn ta u uẩn
Một thoáng thôi, tình bỗng thiên thu
Ngấm ngầm ôm vô vọng sầu đau
Nhưng người ấy nào đâu lưu ý
Cạnh bên người, mà ta đơn lẻ
Đồng hành trong lặng lẽ, nín câm.
Cho đến cuối đời vẫn âm thầm
Không đón nhận, hỏi xin chi cả.
Con người ấy, dịu hiền, thanh nhã
Hồn nhiên đi, như thể vô tâm
Tai không nghe những tiếng yêu thầm.
Đoan trinh và thủy chung, nàng sẽ
Đọc thơ rồi bâng quơ, hỏi nhỏ:
"Ai là người đẹp tả đây ta?"
Mà vô tình không nhận ra là
Bóng dáng mình chan hoà trong đó.

MÙI QUÝ BỒNG (phóng tác)

Vũ Điệu Thiên Thần - bút bi trên giấy, 11”x14”
Tranh: Mùi Quý Bồng

CHIỀU MƯA DÔNG,

NHÌN ĐÀN QUẠ NHỚ VAN GOGH

cứ như thế mưa dông chiều phủ tới
người một mình đi giữa cánh rừng xanh
cứ như thế tiếng còi tàu lại hú
ôi rừng xanh mưa và mưa mưa mưa

cứ như thế con sóc chuyền nhanh lắm
đàn quạ đen tới tấp bay về
làm nhớ cánh đồng lúa vàng xưa Van Gogh vẽ [*]
rồi gục mình với viên đạn tự chia tay

cứ như thế đồng lúa vàng bất diệt
người đi đâu mà mải miết không về
cứ như thế đàn quạ chiều đáp xuống
ôi hồn người lặng đứng bờ mê

cứ như thế mưa rừng xanh buồn lắm
sáng chớp cơn dông, đàn quạ vụt bay đi…

Virginia, May 23, 2013
Đinh Cường (1939-2016)

[*] Vincent Van Gogh (1853- 1890) họa sĩ gốc Hòa Lan, mất lúc 37 tuổi, với viên đạn tự bắn vào ngực mình tại Auvers-Sur-Oise, gần Paris.

Van Gogh, *Cánh đồng lúa mì với đàn quạ, Oil on canvas, 50.5 cm x 100.5 cm, 1890*

Van Gogh, *The starry night, Oil on canvas 29 x 36 ¼ inch, 1889*

MÃI XA XĂM

Tôi muốn về thăm đất nước xưa
Việt Nam yêu dấu đẹp như thơ
Ba miền sông núi dài thương nhớ
Một mảnh tâm tình nặng ước mơ.

Hà Nội thuở tôi xanh bóng cây
Hồ Gươm phượng vĩ nắng hây hây
Ngọc Sơn tấp nập vui ngày Tết
Thê Húc dịu dàng áo trắng bay.

Sông Hương lờ lững mấy con đò
Núi Ngự, Nam Giao tiếng líu-lo
Thiên mụ vang hồi chuông độ thế
Linh thiêng phảng phất Huế Trung đô.

Nha Trang muôn thuở sóng Hòn Chồng
Nắng đỏ Tháp Bà mòn mỏi trông
Trăng tỏa Rù Rì đèo lượn núi
Qua Cầu Xóm Bóng vẫn hoài mong.

Đồi xanh Đà Lạt bóng Lâm Viên
Thần nữ kiêu sa ngả cánh tiên
Than Thở hồ buồn bia mộ vắng
Pongour thác bạc nhắc lời nguyền

Nước trong gạo trắng miệt Cần Thơ
Kênh lạch xanh um ẩn xóm bờ
Cô gái chèo ghe nghiêng nón lá
Quê Nam vọng tiếng hát khoan hò

Sông Tiền, Sông Hậu chảy song song
Mỹ Thuận, Ninh Kiều duyên Cửu Long
Xoài cát, dừa Xiêm thơm ngọt chợ
Chuối cau, mận đỏ má em hồng.

Ngưu Giang lưu luyến gái Bình Dương
Một thuở ban đầu mới biết thương
Ca hát tung tăng đồi suối mộng
Bên chùa đồi vắng nữ trinh hương.

Vũng Tàu tha thiết sóng xôn xao
Cát ấm chân êm bước dạt dào
Rực rỡ ban mai, chiều tím thắm
Mơ màng ghềnh đá đếm trăng sao.

Gia Định, Sài Gòn xóm ngõ quen
Bến Thành nhộn nhịp chợ đông chen
Dập dìu son trẻ đường Lê Lợi
Ngây ngất bờ sông gió Thủ Thiêm.

Ra đi biền biệt đã bao năm
Nhớ thật nhiều không trở lại thăm
E kỷ niệm xưa tan biến mất
Thôi đành trời biển mãi xa xăm.

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG

Photo: ***Tony Senser***

DẠ QUỲNH HƯƠNG

Một chùm hoa trắng muốt
Lung linh trong trời đêm
Hương thơm theo gió thoảng
Ngất ngây hồn thi nhân

Ý Nhi Nguyễn Thị Dung

KHÚC TÌNH BUỒN

Ai đem thương nhớ thả vào thu
Để lá thu rơi cuộn nỗi buồn
Ru hồn theo gió heo may cũ
Ngàn năm vương vấn mối tình sầu

Ai đem mơ mộng thả vào mây
Để hồn theo gió đắm mê say
Tơ vương quấn quýt tình hư ảo
Mộng suốt trăm năm như tỉnh say

Ai đem giá lạnh thả vào đông
Để tuyết buông rơi trắng cả đường
Sương mù giăng nẻo khôn tìm lối
Đành đoạn mình ta thương nhớ thương

Ai đem giọt nắng thả ngọn cây
Để nến lung linh dãi chân mây
Cõi lòng chìm theo hoàng hôn xuống
Một bóng đơn côi dưới chân đồi

Ý Nhi Nguyễn Thị Dung

BÀI TÌNH CA THU ĐÔNG

(Cảm tác khi đến công viên ở Arlington, Texas / December 13, 2025)

Tôi đứng bên một mùa Thu rất chậm
Có phải hôm qua lá mới chín vàng
Để hôm nay đứng soi bóng dịu dàng
Hàng cây ven hồ lung linh dưới nước.

Khi mà mùa Đông đang về phía trước
Mùa Thu lửng lơ như kẻ lạc đường
Dù thế nào cũng vẫn đợi người thương
Có hai mùa, hai tâm hồn gặp gỡ.

Tôi đứng bên một mùa Thu bỡ ngỡ
Chiếc lá vàng sẽ lạnh bởi gió Đông?
Và hỏi lòng mình có lạnh theo không
Khi tiễn chiếc lá vàng bay trong gió.

Hỡi những ai vừa đi qua đường phố
Hãy dừng chân, mùa Thu ở nơi đây
Ghế đá công viên tay nắm bàn tay
Cho ấm lại mùa Thu trong gió lạnh

Tôi đứng bên một mùa Thu rất muộn
Trong mùa Đông thấp thoáng một mùa Thu
Tôi lắng nghe giai điệu của hai mùa
Mỗi chiếc lá Thu Đông là nốt nhạc.

Mỗi cơn gió Thu Đông là câu hát
Bản tình ca làm lòng tôi ngẩn ngơ
Trời vẫn trong xanh mùa Thu trở về
Muộn thì muộn không bao giờ lỗi hẹn.

Bên bờ hồ có mùa Thu lãng mạn
Có tôi đi bước chậm với mùa Thu
Mặc cho gió Đông xao xác ngoài kia
Mai tôi đến với mùa Thu lần nữa.

Nguyễn Thị Thanh Dương

MƯA CHIỀU GÒ QUAO (Cảm tác hình ảnh)

Mưa Gò Quao, buổi chiều dần buông
Thôn xóm hoang sơ thấy mà thương
Có mái nhà tranh nằm xiêu vẹo
Mưa tạt mái hiên, mưa trong vườn.

Mưa rớt trên đường, rớt trên sông
Dòng sông Cái Lớn nước mênh mông
Có một thời thuyền ra cửa biển
Rạch Giá Kiên Giang ai chờ mong.

Sông chở mưa chiều về nơi đâu
Ven sông cây sa kê dáng sầu
Bên kia sông là vùng Miệt Thứ
Thương nhớ người ơi nối nhịp cầu.

Mưa trên ruộng khóm, trên ruộng quê
Cánh đồng mờ mịt ở đằng kia
Mưa reo trên lá dừa điệp khúc
Chào bông dừa nở đẹp trong mưa.

Mưa lang bạt đầu cỏ ngọn cây
Bờ lạch soi mòn con nước đầy
Hoang dại um tùm dừa nước mọc
Che khuất đường mưa ướt bùn lầy

Trong con lạch nhỏ một chiếc xuồng
Mưa đói nghèo vất vả áo cơm
Người đàn ông chèo xuồng đặt lú
Khuya nay lú có đầy cá không?

Đến Gò Quao miền tây thân thương
Sông rạch chằng chịt mọi ngả đường
Những vùng kinh miệt vườn hẻo lánh
Để thấu hiểu nhau những đoạn trường.

Một chiều mưa buồn, mưa Gò Quao
Cố nhân xa xứ chạnh lòng đau
Nếu có ngày về thăm quê cũ
Nước mưa hay nước mắt nghẹn ngào?!

Nguyễn Thị Thanh Dương / August 2, 2026

TÌNH VÀO THIÊN THU

Có những lúc tôi lang thang bước chân địa đàng
Nhớ đến em bao tháng ngày một thời chưa quên
Con đường vẫn nằm ngủ bình yên
Ru em năm tháng bỗng thành thiên thu

Ta yêu nhau trong đam mê với cơn mộng sầu
Vòng tay này còn hương nồng chìm vào đêm thâu
Gió về reo mộng ước chiêm bao
Trao nhau tiếng hát bên đời hư hao

Đêm vơi đầy lạnh úa sóng lệ rơi
Trên vai gầy nhẹ vương mây ngập lối
Tôi nhớ thương môi em cười trên sóng mơ
Em trao lời người yêu hỡi
Bao ái ân xưa chưa tàn phai

Ánh mắt đó như trăng soi xót xa một thời
Nụ hôn buồn đưa tiễn người một đời chia phôi
Tháng ngày ước vọng đã bay cao
Theo mưa gió cuốn nỗi niềm xanh xao

Tháng ngày bên mộng cũ xa xôi
Bao đêm thương nhớ trao về thiên thu

Nhạc **Ngô Thụy Miên** & Lời **Trường Đinh** / Cover by AI Music Suno
https://www.youtube.com/watch?v=akYN2wmpU9M

ĐỒI GIÓ HÚ [Wuthering Heights]

Một dặm gió... thổi bứt ngang cuộc tình đuối
Quật đảo điên những tượng đài trong tim

Ôi, cánh đồng hoang tuổi trẻ
Đã dựng lên ngọn lửa bừng thiêu rụi
Ta gục đầu ghi hận nhớ vào mắt đỏ, nghìn đêm

Cõi nào là trăm năm, nụ cười hồn nhiên một thuở
Cõi nào là nụ hôn đắm nồng, da diết những chiều xưa

Gió đã hủy tàn giữa mùa lá, làm buốt rát cơn mưa
Gió đã hú vang giữa ký ức, cho ta trái tim thù

Trên đỉnh đồi, trời mây đang gào than cùng gió rợn
Ta lầm lũi trốn, bờ vai đeo bám nỗi hờn căm rách tưa

Đồi gió hú... Đồi gió hú đau thương...

Ta yêu em tất cả giá băng trong bất tử
Mỗi bước chân rời xa để hận nhớ trở về

Ta gọi tên em giữa màn đêm còn thức trắng
Hẹn em kiếp này và tràn ngập cả những kiếp lê thê

Đồi gió hú... Đồi gió hú đau thương…

Đồi gió hú... Đồi gió hú đau thương...
===

AI Music Suno & thơ **Trường Đinh** - https://www.youtube.com/watch?v=yAsUN53HapM

ĐỒI GIÓ HÚ, lời nhạc thơ Việt dựa trên câu chuyện tình giữa Heathcliff và Catherine của nhà văn Emily Brontë, Yorkshire, England. Tiểu thuyết kinh điển Wuthering Heights là một trong những tác phẩm văn học được chuyển thể nhiều nhất trong lịch sử điện ảnh và truyền hình, tổng cộng đã hơn 30 lần. Bộ phim câm đầu tiên năm1920 và bản phim mới nhất vừa được ra mắt vào tháng 2 năm 2026.

VÒNG TAY MỞ

mùa xuân rồi nở trên cành biếc
nắng rủ đàn chim viễn xứ về
em thả nụ cười theo nỗi tiếc
thời gian gội tím những đam mê

tưởng mai về khoác một màu hoa
em níu ngày xưa ngỡ mặn mà
gọi những lời ru về với mẹ
gọi tình ngan ngát bóng mây xa

ta giấu bàn tay nhặt nụ cười
ngày về trôi giạt những buồn vui
môi xưa còn đọng câu tâm sự
thao thức tình nhau đủ ngậm ngùi

thôi đành giấu cả vòng tay mở
giấu nốt mùa xuân với nỗi buồn
sợi tóc nhuộm xanh lời bỡ ngỡ
hỏi thầm chưa nhạt nốt mùi hương.

mạc phương đình

TRĂNG LÊN TRÊN BIỂN

Trăng lên trên biển Sơn Trà
Tôi ngồi ngắm biển, biển hòa dưới trăng
Biển quê bát ngát mênh mông
Trăng thanh tỏa khắp đất trời mộng mơ.

Dưới chân sóng vỗ xô bờ
Trăng chìm đáy biển, biết chờ đợi ai?
Thuyền tình ghé bến làng chài
Trăng khuya ngả bóng, gót hài bâng khuâng.

Từ lâu biển nhớ trăng vàng
Mà tôi thì những ngỡ ngàng trong mơ
Em ơi! em đẹp bao giờ?
Mắt xanh màu biển, mi mơ dặm hồng.

Ngất ngây gió biển mặn nồng
Hồn tôi trĩu nặng ánh trăng sáng ngà
Trăng lên trên biển Sơn Trà
Tôi ngồi ngắm biển, biển hòa dưới trăng.

Ngô Văn Giai

Tiếng Chuông Hồi Sinh

Tiếng chuông chiều đổ công phu
Nắng vàng tiễn biệt phù du mộng rời
Mai sau tròn kiếp con người
Yêu thương rũ sạch nợ đời trần ai
Phai màu lá đợi nắng mai
Hương xưa thoáng nhạt xuân phai tàn rồi
Lắng nghe âm vọng bồi hồi
Tràn dâng bọt biển sóng nhồi giấc mơ
Lưng trời cánh nhạn bơ vơ
Hoàng hôn mờ ảo dây tơ đọng sầu
Niềm riêng tư gánh dãi dầu
Thuyền ai lạc bến giang đầu linh đinh
Ban mai chuông gọi hồi sinh
Cõi lòng trầm mặc câu kinh thương người
Xa rồi tuổi mộng đôi mươi
Chìm trong tiềm thức tiếng cười hồn nhiên.

Minh Giang

To Althea, From Prison

When Love with unconfinéd wings
Hovers within my gates;
And my divine Althea brings
To whisper at the grates;
When I lie tangled in her hair,
And fettered to her eye;
The Gods that wanton in the air
Know no such liberty.

When flowing cups run swiftly round
With no allaying Thames,
Our careless heads with roses bound
Our hearts with loyal flames;
When thirsty grief in wine we steep,
When healths and draughts go free,
Fishes that tipple in the deep,
Know no such liberty.

When, like committed linnets, I
With shriller throat shall sing
The sweetness, mercy, majesty,
And glories of my King;
When I shall voice aloud how good
He is, how great should be,
Enlargéd winds that curl the flood
Know no such liberty.

Stone walls do not a prison make,
Nor iron bars a cage;
Minds innocent and quiet take
That for an hermitage;
If I have freedom in my love,
And in my soul am free;
Angels alone that soar above
Enjoy such liberty.

Richard Lovelace (1618-1658)

Trong Tù Gửi Anh-Thi

Khi Tình tung cánh nhởn nhơ
Lượn bay cửa ngục đón chờ dáng tiên
Rước Anh-Thi đẹp dịu hiền
Thì thầm âu yếm cạnh bên song tù;
Vấn vương hai mái tóc lùa
Và ta chìm sóng hồ thu mắt nàng,
Dù Thần vui chốn thiên đàng
Tự do nào sánh được ngang thân này.

Khi gây cuộc rượu vơi đầy
Xoay quanh cạn chén vui vầy bên nhau,
Vô ưu hồng thắm cài đầu
Tim ta lửa rực một mầu trung trinh;
Men say phá vỡ sầu thành,
Và ta coi nhẹ thân mình tựa tơ,
Thì dù cá giỡn biển xa
Tự do nào sánh bằng ta cho cùng.

Khi ta bắt chước chim lồng
Cất cao giọng hát hết lòng ngợi ca
Quân Vương nhân ái chan hòa
Triều đình oai dũng, quốc gia hùng cường;
Người xưng tụng, kẻ tán dương
Quân Vương vĩ đại nêu gương anh hào,
Thì dù gió lộng nước trào
Tự do ta hưởng dễ nào sánh thua.

Đá đâu dựng nổi vách tù,
Song nào giam cánh chim đưa lưng trời;
Tâm trong trắng, ý thảnh thơi
Ta coi ngục thất như nơi ẩn nhàn;
Khi tình dào dạt non ngàn
Lòng đầy thơ thới, hồn tràn thanh tao;
Tự do thiên sứ trời cao
Họa may sánh được chút nào cùng ta.

Tâm Minh Ngô Tằng Giao
(chuyển ngữ)

“No Longer Mourn For Me When I Am Dead”

No longer mourn for me when I am dead
Than you shall hear the surly sullen bell
Give warning to the world, that I am fled
From this vile world, with vilest worms to dwell;
Nay, if you read this line, remember not
The hand that writ it; for I love you so,
That I in your sweet thoughts would be forgot,
If thinking on me then should make you woe.
O if, I say, you look upon this verse
When I perhaps compounded am with clay,
Do not so much as my poor name rehearse,
But let your love even with my life decay;
Lest the wise world should look into your moan,
And mock you with me after I am gone.

William Shakespeare (1564-1616)

“Khi Ta Chết Nàng Đừng Thương Đừng Tiếc”

Khi ta chết nàng đừng thương đừng tiếc
Nghe chuông buồn tiễn biệt bước ta đi
Báo tin cho đời rõ cuộc chia ly
Lìa cõi tục, ta về cùng sâu đất.
Dòng thơ này nếu sau nàng ghé mắt
Hãy quên tay từng khắc những vần thơ
Tình yêu ta rạng rỡ khắp tinh cầu
Ta đâu muốn để nàng sầu nét ngọc.
Vần thơ này nếu sau nàng có đọc
Chắc thân ta đã mục dưới đất sâu
Quên tên ta, đừng nhắc gợi buồn đau
Để tình đó chìm mau vào dĩ vãng
Người đời biết nếu nàng còn than vãn
Nhạo nàng vì chẳng quên lãng được ta.

Tâm Minh Ngô Tằng Giao
(chuyển ngữ)

lan man tháng mười một

tháng mười một về chưa?
sao nắng hè vẫn đó
sương chưa luồn lối nhỏ
đợi cơn gió giao mùa

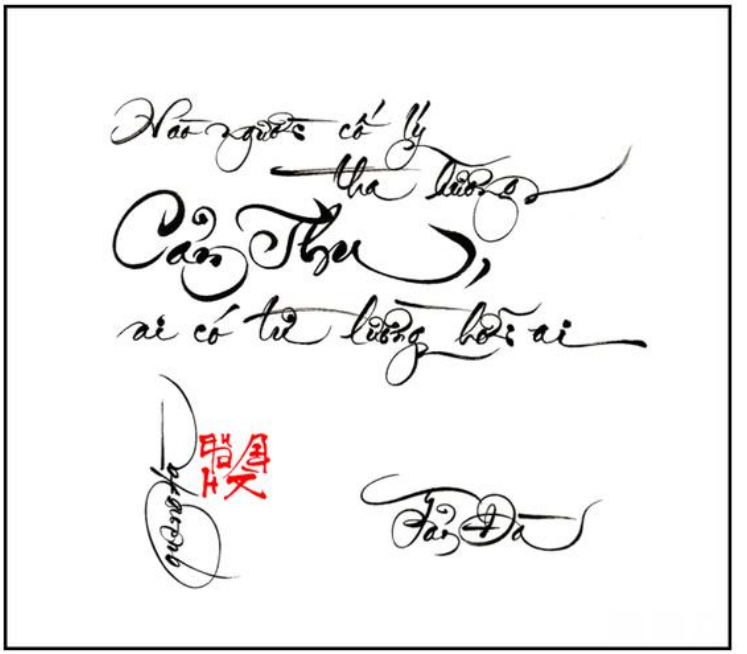
tháng mười một không mưa
đất nhẫn lì khô khốc
ký ức còn đong đưa
sao nẩy mầm nỗi nhớ

tháng mười một khan mưa
lá ươn lòng queo quắp
bởi thiếu vàng sắc tố
vắng tênh mùa gió đưa

tháng mười một nắng thừa
thèm heo may se lạnh
một vòng ôm siết mạnh
để thấy mình có nhau

tháng mười một đổi giờ
nhưng mùa chưa đổi nắng
để lấy vài cơn mưa
thấm vai chiều áo trắng
…
tháng mười một xưa nào
dòng đời như vết xước
chân đi về phía trước
mắt vẫn nhìn ngõ sau…

quang hà, nov 2026

ĐIỆU BUỒN

Đêm Thu dài thế kỷ
Ngày nắng bụi trần ai
Gió lùa qua mái tóc
Còn đọng giọt sương mai.

Giòng thơ đời thương tiếc
Màu nhớ thương đong đầy
Con thiêu thân gục chết
Đèn chong lụn đêm dài.

Người thương còn ở lại
Quảng Trị tóc trắng phai
Bước chân đời nghiệt ngã
Còn thương mảnh hình hài.

Tình yêu thành bội bạc
Theo từng bước đắng cay
Nơi bụi mù gió cát
Đau thương ngày qua ngày.

Xuân xanh vừa mới chớm
Đã Thu vàng mây bay
Chào em mùa Thu biếc
Điệu buồn tay trắng tay.

Đăng Nguyên

GỌI TÌNH XA

Ngựa già nhớ gió thảo nguyên
Thiên đường mai một bên triền núi cao
Nghiêng đời mệt giấc chiêm bao
Đỉnh trời náo động sóng gào cõi hư
Hỏi trăng đầu núi trầm tư
Có nghe thác đổ ngôn từ biển dâu
Lũng xa gió hú âu sầu
Gọi người chới với lạc câu ân tình.

Lý Hiểu

Đầu thập niên 2000 nhạc sĩ **Phạm Duy** đã chọn bài thơ **BÀI CA GHEN** trong tuyển tập thơ "Hoa Ô Môi" phát hành năm 2000 của nữ sĩ **Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa** để phổ bài hát cùng tên. Đây là một bài tình ca dễ thương mà nhạc sĩ họ Phạm thổi vào đó sự trẻ trung cùng những hờn ghen vu vơ của những cặp đôi trẻ người Việt sống ở một đất nước tự do, văn minh... có quan điểm thoáng về quan hệ nam nữ, ăn mặc, tình dục...

Hãy vào đọc trọn lời ca từ bài nhạc phổ để cảm nhận đầy đủ, trọn vẹn Bài Ca Ghen (điệu Pop Ballad) mà nhà thơ và người phổ nhạc muốn nhắc nhở điều gì với người bạn tình của mình kiểu "còn yêu thì còn ghen":

1. Giận đến thế nghĩa là yêu đến thế
Tại sao mà không chịu nhớ cho em
Cô gái Mỹ mỗi chiều thường chạy bộ
Dặn anh hoài không được ngó ra hiên.

Giận đến thế nghĩa là yêu đến thế
Dặn anh hoài không để mắt đi rong
Nơi phái nữ với phập phồng bộ ngực
Dặn anh hoài không được ngó đăm đăm!

ĐK:
Giận đến thế là thương đến thế
Tại sao còn… còn tính tham lam
Đi bên nhau mà còn liếc xéo
Cặp đùi non váy ngắn hở hang ..?

Giận đến thế là ghen đấy nhé
Ghen đến thế là yêu thật nhiều
Yêu đến thế là em muốn thế
Không muốn rời nửa bước người yêu...

2. Ngoan đi nhé, là ngoan đi nhé
Không giận hoài, giận hoài được đâu
Không ngoan ngoãn để ngăn đôi mắt
Mười ngón tay cắn nát cho mà xem...

Ý LAN hát: https://www.youtube.com/watch?v=3dWUL-HrLXw

NGHE HỒN THU GỌI

Thu nhuộm ánh vàng với nước mây
Sắc huỳnh lan tỏa rợp bờ Tây
Mang mang gió gợn khi chiều xuống
Bàng bạc sương tan lúc chớm ngày
Lũ bướm xôn xao đùa với nhuỵ
Đàn nai xào xạc bước theo bầy
Hồn thơ say đắm! Ơi mùa gọi!
Thu nhuộm ánh vàng với nước mây.

Phương Hoa - OCT, 2026

CỎ THƠM MÙA TẠ ƠN

CỎ THƠM 29 *đong đầy*
Tình thơ man mác hương bay dạt dào
Tạ Ơn mùa lễ xôn xao
Hồn thu lãng đãng nghiêng chao đầu cành

Lá vàng gió đuổi loanh quanh
Dập dìu nữ tú nam thanh nhộn nhàng
Thanksgiving tiệc đầy bàn
Khắp nơi tề tựu gia đàng hồi quy

Tạ ơn đất nước Hoa Kỳ
Cưu mang từ thuở thiên di - đoạn trường
Dẫu rằng xa cách quê hương,
Còn đây một chốn yêu thương tìm về.

CỎ THƠM VĂN HỌC *đề huề*
Thi Thơ chung góp vẹn bề trước sau
Tạ ơn đời, tạ ơn nhau,
Cho mùa lá đỏ trọn màu yêu thương.

Phương Hoa - OCT 28, 2026

ĐOẢN KHÚC KHÔNG TÊN

Hôm qua nghe ca bản nhạc buồn
Đoản khúc tình nhỏ lệ mưa tuôn
Tiếng kèn saxophone như lay lất
Những giọt blues một góc hồn

Con phố quạnh hiu còn lắng đọng
Nhịp sầu trên những ngọn cây cao
Tiếng nhạc nghe chập chờn mong mỏi
Bước khuya buồn chất ngất tim ai

Sương đêm ướt đẫm lệ bờ vai
Đôi mắt sâu một nét u hoài
Guitar réo rắt niềm thương nhớ
Tiếng bass dồn theo những nỗi đau

Blues cuối phố buồn khôn tả
Sầu lê thê nhịp bước chân xa
Tóc em vẫn những dòng hư ảo
Từng mảnh đời đoản khúc không tên.

Lê Mỹ Hoàn 10/15/2026

XE LỬA CHIỀU, AMTRAK

Xe lửa chiều, Amtrak nơi đây
Chia tay rồi tuyết vẫn còn rơi
Sân ga vắng khách lòng tê tái
Niềm cô đơn lệ đắng lên đầy

Xe lửa chiều, Amtrak nơi đây
Hiu hiu lòng gió, trời đầy mây
Ngậm ngùi chia cách hồn tan tác
Tay buông rời, mảnh tuyết xa bay

Nụ hôn vội vã còn ngất ngây
Sương rơi lòng phố vắng vai gầy
Bên ấy sân ga nào xa lạ
Bến lòng Virginia còn say?

Tình xuân như đến mà không hẹn
Đã cách xa hay vẫn gần nhau
Nơi đó đông không còn lạnh lẽo
Anh gửi về nắng ấm xôn xao

Đường song song cách xa ngàn dặm
Đang chuyển mình những bánh xe lăn
Em trở về bước chân bé nhỏ
Lòng mênh mang nỗi nhớ vô vàn

Khách qua ngẩn ngơ chừng xa cách
Những bước đi quen chợt lặng dần
Anh có biết phương trời còn lại
Đường King hồn nhạc vắng hoa đăng.*

Lê Mỹ Hoàn 12/2023

*King street trong phố cổ Alexandria, gần bến xe Amtrak King Street Old Town station

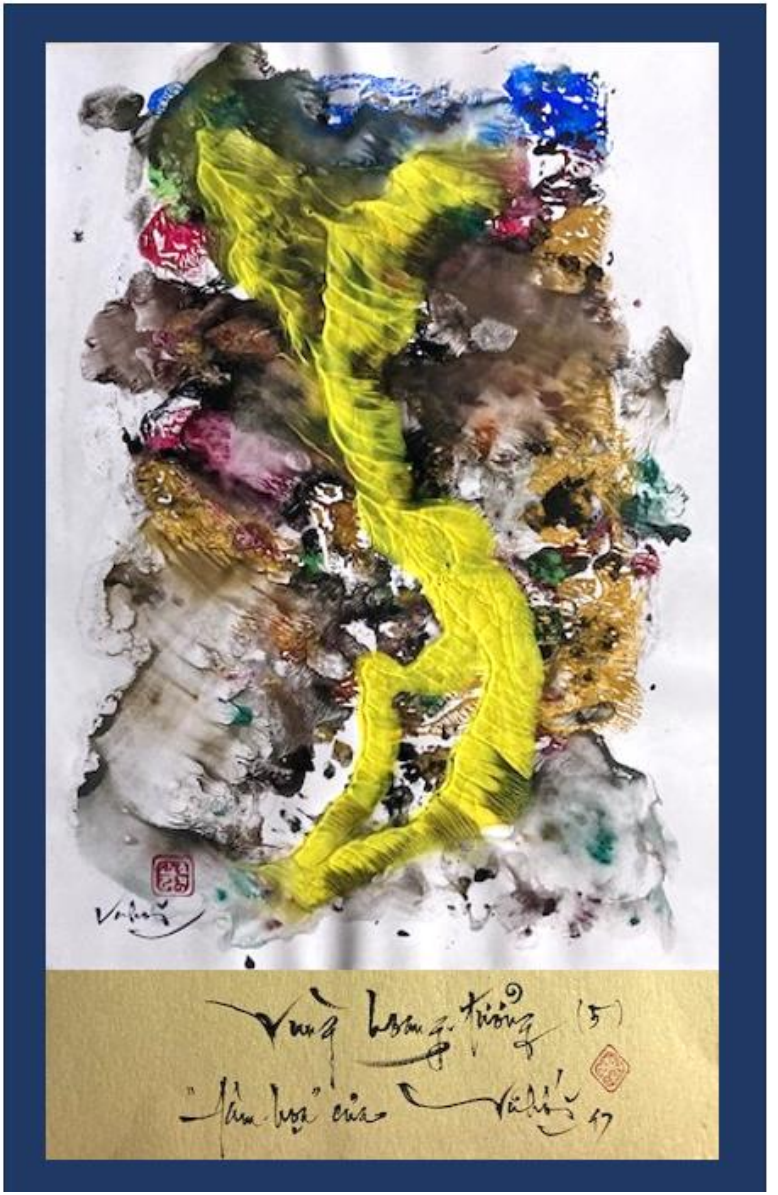
NHỚ MỘT DÒNG SÔNG

mười năm và mười mùa đông
trong hơi thở có hương nồng em trao
có tình em rất ngọt ngào
trong veo như giọt sương đèo Prenn
nồng nàn như đêm Lâm Viên
như Đà Lạt với chuyện tình Cúc Hoa
tôi và em vẫn đi về
trên con đường có nhiều hoa dã quỳ
có hò hẹn thuở tình si
có gian nan có nhiều khi rất buồn

mười năm và mười mùa đông
người thi sĩ ấy không còn làm thơ
còn chăng là tiếng ngựa thồ
thở khi lên dốc bụi mờ mịt bay
còn chăng là hai bàn tay
đã chai sạm với tháng ngày gian nan
còn chăng là mây lang thang
trên đồi gió hú bạt ngàn rừng thông
còn chăng là đêm mênh mông
người ngồi nhớ một dòng sông cạn rồi.

PHẠM CAO HOÀNG
Đà Lạt, 1985

VÙNG HOANG TƯỞNG – Tâm họa: Vũ Hối

Chờ đợi ngày vui

Thời gian thấm thoắt trôi qua
Ngày vui gặp lại lòng ta dạt dào
Người thân bạn hữu nơi nào?
Tóc xanh đầu bạc nghẹn ngào nhìn nhau.

Mùa thu vàng sẽ qua mau
Hãy vui hiện tại niềm đau vơi dần.
Mặc cho thế sự xoay vần
Mong còn gặp lại nhiều lần sánh vai.

Nào ai biết rõ tương lai
Tuổi vàng dần ngắn ngày mai ai ngờ?
Một trông hai đợi ba chờ
Những ngày thân ái chẳng mờ nhạt đi.

Công danh sự nghiệp qua đi
An vui khoẻ mạnh đến khi tuổi vàng
Hẹn ngày tái ngộ rộn ràng
Quên đi những lúc võ vàng cô đơn

Duyên văn nghệ thắm thiết hơn
Sống vui khoẻ mạnh nhờ ơn mọi người!
Xin dâng hiến tặng nụ cười
Hẹn ngày tái ngộ tháng mười hai nghe!

Thái Hưng/Phạm Gia Hưng

Nhớ Thu Hà Nội

Buồn vương nhìn nắng chiều rơi
Bầy chim xả cánh về nơi non ngàn.
Gió heo may thổi lá vàng
Rừng thu hiu hắt mơ màng khách du

Nhớ về Hà Nội mùa thu
Lang thang dạo phố Nguyễn Du ngạt ngào
Thơm nồng Hoa Sữa ngày nào
Tiếng rao người bán mời chào khách du

Trời xanh mây trắng nhớ Thu
Cây Bàng lá đỏ khách du ngập đàng
Áo nhung tha thướt các nàng
Gái trai sánh bước nhịp nhàng xinh tươi.

Làm ta nhớ thuở đôi mươi
Tết Trung thu của sáu mươi năm tròn
Kỷ niệm thuở đó vẫn còn
Chẳng hề phai nhạt hao mòn vì lâu.

Dù đời bãi biển nương dâu
Mùa Thu Hà Nội không đâu đẹp bằng!
Khó khăn tuổi Hạc đôi đằng
Đã ngoài chín chục thưa rằng nhớ thôi!

Thái Hưng/Phạm Gia Hưng

Tịnh Tâm Hồ

Mặt hồ lăn sóng cợt thiên thanh,
Thấp thoáng xa xa bóng cổ thành.
Mây bạc, mây vàng tô ánh nhật,
Sen hồng, sen trắng điểm màu tranh.
Tung tăng đôi cánh vui ong bướm,
Thánh thót âm ca nhộn yến oanh.
Lòng tịnh, tâm tư ngoài thế sự,
Gió về lay nhớ thủa xuân xanh.

Githéa, Hoàng Hy

Huế Nhớ

Vẫn là Huế thân yêu,
Tôi về thăm một chiều,
Nắng vàng còn thấp thoáng
Trên cổ thành đăm chiêu.

Sông im trôi tư lự,
Núi ngỡ ngàng cô liêu,
Phố xá xưa trầm lặng
Nay đổi thay quá nhiều.

Lưng trời mây lãng đãng,
Nhớ quá tiếng sáo diều.
Bến xưa con đò lạ,
Sóng vỗ bờ hắt hiu

Tóc xưa bay dưới nón,
Nhớ dáng ai sa kiêu,
Cho tình thơ chớm nở,
Ngầm dâng ngọn hải triều…

Hơn cả nửa thế kỷ,
Nét Huế vẫn mỹ miều
Tuy áo xưa loang lổ
Sắc Huế còn bao nhiêu!

Rồi tôi lại rời Huế,
Ráng nắng còn như thiêu…
Thân nay nơi ngoại xứ
Vẫn nhớ thương Huế nhiều!

Githéa, Hoàng Hy

NGHĨA TRANG VIẾNG MỘ MẸ

Tưởng nhớ Mẹ Mother's Day

Đón mừng Cha Lễ, sum vầy Mẹ ơi!

Gặp nhau lòng dạ bồi hồi

Nghĩa Trang thăm Mẹ chiều rơi giọt sầu

Dìu Cha vọng tiếng kinh cầu

Bao nhiêu cảm cảnh bể dâu qua rồi!

Dòng sông trôi giữa dòng đời

Mẹ nằm an giấc phương trời tha hương

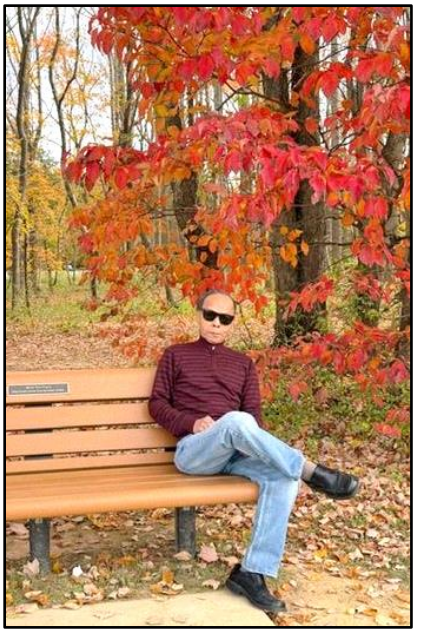
Lòng thành lan tỏa mười phương

Chữ Tâm muôn vạn nẻo đường sắt son!

Phan Khâm

Chị Ngọc Trâm (bà Đinh Hùng Cường) dìu Cha Nguyễn Ngọc Lễ viếng thăm Mộ Mẹ (5-15-2026)

LÁ VÀNG MÙA THU

Thu ơi nghe gọi mùa sang
Vẫn còn ngồi ngắm lá vàng nơi đây
Đong đưa ngày tháng chốn nầy
Người đi kẻ ở đong đầy nhớ thương
Mùa thay lá, tóc pha sương
Bao nhiêu trôi nổi vấn vương không rời
Tình thơ, tình bạn, tình đời
Dòng thơ tâm cảm cảnh trời tha hương
Quay về góc phố con đường
*Thu-Đông-Xuân-Hạ: Mảnh Vườn **Cỏ Thơm***
Tháng Mười Một Lễ Tạ Ơn
Tạ Ơn Văn Học vuông tròn bên nhau.

PHAN KHÂM
Germantown, Maryland 11-1-2026

MÙA ĐÔNG

Niềm vui không cất cánh
Thành nỗi buồn mênh mang
Chiều Đông không đủ lạnh
Sao cây khô lá vàng?

Mùa Đông mùa Đông về
Lang thang hồn gió cũ
Cây lá khóc ngoài kia
Em chờ ai song cửa?

Đời vui không còn nữa
Còn một chút đam mê
Chiều in trên phố cũ
Mưa trời khóc tỉ tê.

Ta ngồi trong quán nhỏ
Lời ca xưa thầm thì
Em về mang tình lỡ
Từng giọt sầu vu quy

***

Anh còn nguyên nỗi nhớ
Tiếng hát sầu chia ly.

HOÀNG SONG LIÊM

ĐƯỜNG XƯA LỐI CŨ

Đường xưa lối cũ vẫn còn đây,
Vàng lá thu rơi ngập lối gầy,
Xào xạc lá than lời ly biệt
Khung trời bàng bạc nhuốm màu mây.

Thu nay trở lại chốn vui xưa,
Vắng bóng người thơ lá đợi chờ.
Tình khúc mênh mang lời hoa dệt,
Tô màu vàng úa ngập hồn mơ.

Thơ thẩn chân êm thảm lá vàng,
Để hồn thơ dệt mộng thênh thang.
Gởi người tri kỷ chung hoài niệm,
Ôm nét thu xưa nuối tiếc đan.

Như Liên, Thu 2026

Bài họa 1:

NHỚ DÁNG AI

Vi vu tiếng gió hát đâu đây,
Mảnh khảnh thân ai quá guộc gầy,
Những tưởng em chừ là Ngọc nữ,
Thiên cung dạo bước vén đường mây.

Cố quên nhưng chẳng được người xưa,
Ngày tháng vùi chôn vẫn lặng chờ.
Tóc sóng bay chiều rung ảo ảnh
Mập mờ áo tím dệt ngàn mơ.

Miên mang cây cối chuyển qua vàng,
Lãng tử chân chiều cuối bậc thang.
Nhìn lá thay màu từng chiếc một,
Rơi hoang trên cỏ tựa khâu đan.

Githéa Hoàng Hy, Thu 2026

Bài họa 2:

THU TRỞ VỀ ĐÂY

Ngóng trông em sớm trở về đây
Ngắm bóng hình xưa vóc dáng gầy
Mỗi độ thu về bao khát vọng
Ôm cầm sao hết cả trời mây?

Bờ cỏ ven đường theo lối xưa
Bao nhiêu năm tháng vẫn mong chờ
Qua rồi dâu bể đang cầu nguyện
Một chút gì cho thỏa ước mơ.

Đố anh biết thứ quý hơn vàng?
Muốn hỏi ông trời phải bắc thang
Lưu dấu thu đông nào kỷ vật!
Chuyền nhau hơi ấm chiếc khăn đan.

Phan Khâm, Thu 2026

Bài họa 3:

THU LÁ VẪN CHỜ

Nào hay chị đã ghé về đây
Thơ thẩn chiều buông vạt nắng gầy
Thầm trách người đi sao biền biệt
Cuối trời bóng nhạn lẩn khuất mây

Còn đây đường cũ, dáng cây xưa
Lá cũng vàng thêm bởi đợi chờ
Nghe gió thu bay hờ hững quá
Xui lòng hoài niệm thoáng hương mơ…

Nhớ mùa thu cũ bước chân vàng
Cùng nhau ta dạo bước lang thang
Thu nay vắng vẻ người tri kỷ
Lá rụng hơn nhiều lối cỏ đan.

Quang Hà, Thu 2026

Chiều Nay

Chiều nay lúc ở chùa ra
Bâng khuâng nhìn cõi ta bà u mê.
Chiều nay khi ở chùa về
Dừng chân bên cội bồ đề ven sông.
Mây trôi nước chẩy mênh mông,
Bọt bèo chìm nổi sắc không dật dờ.
Chiều nay bến Giác lờ mờ
Tới lui tính chuyện qua bờ chưa xong.
Thì ra số kiếp đèo bòng,
Mới hay vướng sợi tơ lòng… trời ơi!
Mười câu tâm niệm cao vời,
Ba sinh hương lửa một lời sắt son.
Trăm năm lỡ nguyện vuông tròn,
Nghìn năm bể khổ hãy còn sân si.
Về chùa lạy Phật từ bi,
Ăn năn sám hối cũng vì chiều nay.

NGUYỄN PHÚ LONG

HOA TÌNH NỞ MUỘN

Em thương thuở ấy tuổi đầu xanh
Chưa biết dòng đời lắm khúc quanh
Nhiều ngả, nhiều chông gai cạm bẫy
Cho nên lý tưởng đã không thành!

Nửa đường lạc bước biết về đâu?
Tóc gội phong sương nặng ý sầu
Đã rất nhiều đêm tàn mộng đẹp
Một mình thao thức trọn canh thâu

Theo những dòng thơ uốn nhịp đời
Đi tìm mộng đẹp khắp nơi nơi
Hoa Tình Nở Muộn ngàn đêm trắng
An phận hồng nhan với nụ cười

Đời yêu, trong lứa tuổi trung niên
Khi tỉnh, khi mê với bạn hiền
Dù muộn hoa tình duyên gặp gỡ
Cũng là một lối nhập Đào Nguyên.

Em vui cảnh ngộ, dù ngang trái
Mộng với tình yêu nở cuối mùa.
Hạnh phúc chung vui vừa trở lại
Không còn đo đắn chuyện hơn thua.

HOÀNG BẠCH MAI
(Thi tập HOA TÌNH NỞ MUỘN)

THƠ TUỆ NGA

GIÓ LẠ

Đồi cao gió lạ phân vân
Áo hoàng hoa cũng bụi lầm sương pha
Ai đem sầu gửi giang hà
Nửa khuya nghe lạnh Quốc ca trong đầm...

GIỮA XUÂN

Có Người xúc Tuyết giữa Xuân
Có Thơ trong cõi hồng trần lá bay
Em tôi ngày tháng lưu đầy!
Mùa Xuân Do Thái trồng Cây U Hoài...

LỆ SẦU

Lệ rưng rưng Suối Tóc Ai
Lệ rưng rưng... Mắt Em tôi Lệ Sầu!
Lệ rơi trắng cả Mùa Cau
Trang Thơ Ố Lệ... Lệ Sầu Nhân Sinh...

GỌI NHỚ

Tỉnh ra mình lại gặp mình
Bình minh Gọi Nhớ, Mây Xanh, Nắng Vàng
Gọi Chiều Hoài Cảm mùa sang
Gọi Đông, Tuyết phủ trên hàng Thông Xanh

TÂM CẢM ĐỒNG HÀNH - Cao Nguyên

Khởi đầu từ lời giới thiệu của anh Song Nhị về tập thơ "**Thao Thức**": "Đã có nhiều tác giả viết về cơn rúng động thần kinh của hàng triệu người dân miền Nam và hàng trăm nghìn người lính về biến cố ngày 30 Tháng 4 năm 1975. Nhưng cơn chấn động hung hãn về cuộc "lăng trì" một nửa đất nước Việt Nam Tự Do thì cho tới hôm nay tôi mới đọc được sự lột tả chính xác tính chất rợn người của biến cố, qua trái tim ruớm máu của Cao Nguyên trong bài thơ sau đây của anh:

Lăng Trì

Rơi vang một tiếng nổ bùng
Thắt ngang đất Việt một vòng khăn tang
Vạch tìm trong đống tro tàn
Nhặt lên từng mảnh da vàng còn tươi

Máu loang xé toạc tiếng cười
Ngang lưng vết chém của loài thú hoang
Đồng dao rao hát giữa đường
Sông khô núi vỡ đoạn trường ăn xin

Vong thân chuyển kiếp giật mình
Tôi ngồi khóc giữa tự tình quê tôi
Hỗn mang đời khóc hồn cười
Rong chân du mục xót lời sử thi

Đêm nghe vận nước lăng trì
Ngày xem bia mộ lời ghi vỡ tàn!
Cao Nguyên

Tiếp đến tôi đã viết bài cảm nhận về tác phẩm "**Mảnh Da Vàng**" của anh Chu Lynh:
"Là một người bạn tâm giao trong nhiều năm qua với anh Chu Lynh (Người tổ chức và điều hành nhóm làm phim tài liệu VietNam Film Club), chúng tôi rất tâm đắc về ý tưởng qua những dòng văn của anh gửi vào mỗi tác phẩm phim truyền hình từ sinh hoạt của các hội đoàn người Việt quốc gia hải ngoại đến các phim lịch sử Việt Nam.
Riêng tác phẩm Mảnh Da Vàng anh đang thực hiện bằng chính sự trực diện với những thực cảnh thương đau của một quê hương đã phải rời xa trên hành trình tìm tự do. Bằng việc gom lại những bài viết qua ký ức suốt mấy mươi năm qua làm nên tác phẩm theo dòng văn trong Bi

có Thương và trong Thương có Bi. Đã diễn đạt sâu lắng ân tình giữa Đất và Người trên quê hương Mẹ và những vùng đất tự do mà anh đang sống và đến thăm.
Đọc tựa đề tác phẩm, ba chữ Mảnh Da Vàng nhắc tôi nhớ trong bài thơ Lăng Trì của tôi có hai câu:
Vạch tìm trong đống tro tàn
Nhặt lên từng mảnh da vàng còn tươi!

Đúng là một sự đồng cảm từ mạch chữ đồng âm thuận nghĩa truyền cảm xúc vào những dòng sử liệu bi thương nhưng đậm tình nhân ái.

Ba chữ Mảnh Da Vàng đủ trân trọng về cội nguồn huyết thống mỗi đứa con của Mẹ Việt Nam luôn muốn được truyền tải từ quá khứ đến tương lai nguồn sử liệu viết bởi những chứng nhân và cũng là nạn nhân của một quê hương đau thương.
Hân hạnh giới thiệu cùng quý vị tác phẩm Mảnh Da Vàng của tác giả Chu Lynh.
Cao Nguyên”

Trong thời gian hiện tại, xem lời dẫn về phim "**Từ Tro Tàn Chiến Tranh**" của đạo diễn Thanh Tâm:
Ghi lại cuộc đời, những mất mát và biến cố của Quân, Dân, Cán Chính Việt Nam Cộng Hòa trong 20 năm trước và 50 năm sau ngày 30 tháng 4 năm 1975.
https://www.youtube.com/watch?v=J4ayPBbyyNU

Từ tâm thức cảm nhận nỗi đau buồn về quê hương và dân tộc Việt Nam, bài thơ "Lăng Trì" tôi viết từ 10 năm trước có 2 câu:
"Vạch tìm trong đống tro tàn
Nhặt lên từng mảnh da vàng còn tươi"
Đã có sự đồng cảm qua tác phẩm văn học và phim ảnh.

Từ nỗi đau chung, những đứa con của Mẹ Việt Nam đã tạo nên những tác phẩm vừa dẫn chứng sự bi tráng của chiến tranh trên quê hương. Đồng thời khắc ghi những đau thương của dân tộc chuyển tiếp về sau cho các thế hệ con cháu biết hành trình chiến đấu bảo vệ quê hương và dân tộc của tiền nhân.

GIỜ ĐẦU LỄ

Rong chơi mấy mươi năm
Trên bờ sông cuộc đời
Thấy anh ngồi lặng câm
Nghe kinh đầu lễ mới

Phải anh người tình cuối
Trên đại mạc bình minh
Em chắp tay sám hối
Cầu xin đẹp cuộc tình

Ôi trái tim bé nhỏ
Sao lời kinh bao la
Bỗng đâu nguồn sầu khổ
Tan vào lòng thiết tha

Em không về... trái đất
Cho anh mãi bình yên
Ôm trái tim biến mất
Nơi bát ngát khai nguyên...

CAO MỴ NHÂN

NẾU MÀ

Nếu mà muốn rõ tình nhau
Giống như đá thử làm đau lòng vàng
Chúng mình đang đứng cuối đàng
Đi thêm một bước là sang sông rồi

Nếu mà hỏi nhỏ em thôi
Rằng em có thích tới ngồi bên anh?
Cầu sương mưa bụi long lanh
Ai trong điếm cỏ mong manh đợi người

Nếu mà yêu đến tuyệt vời
Cho con nhện trắng dệt lời trăng hoa
Nửa đêm bươm bướm giao thoa
Thân sâu bỏ lại nhạt nhoà xót thương

Nếu mà viết một giai chương
Để trăm năm đó vô thường, vẩn vơ
Thì em cứ mãi mong chờ
Thiên thu anh ở trong thơ tình mình...

CAO MỴ NHÂN

GIÓ BÃO TÂM CA

Anh cũng bất thường như gió bão
Làm sao em tránh được cơn mê
Để nhìn thiên hạ đang sầu não
Nghe lũ tràn dâng khắp bốn bề

Thượng đế bỗng dưng không tỉnh giấc
Xua tay sấm động cả không gian
Lội mưa trong nỗi buồn oan ức
Pháo lửa như hoa nở bạo tàn

Tiếng sét xé tan hồn rạo rực
Lụt trào lên cuốn khúc bi ca
Mặt trời hốt hoảng xô tiềm thức
Thả ánh dương khô cạn thái hà

Thương tiếc xót xa nguồn ảo mị
Chân mây bảy sắc cầu vồng tan
Huyễn hư loà chói mây thiên lý
Anh hỡi, mênh mông một giọng đàn…

CAO MỴ NHÂN
Rancho Palos Verdes 5/10/2026

ĐI QUA MÙA LỬA ĐẠN

Chính phủ đôn quân ta vào lính,
Sân trường bỏ lại áo thư sinh.
Ngày đi chẳng có ai buồn tiễn,
Điếu thuốc trên tay tự tiễn mình.

Lần đầu lâm trận nghe tiếng súng,
Còn tưởng giao thừa pháo nổ vui.
Tới khi đạn xớt ngang hầm trú,
Mới biết sa trường chẳng giỡn chơi.

Bọn ta một đám thư sinh trẻ,
Suốt đời mơ mộng chuyện văn thơ.
Phong sương chưa nếm mùi gian khổ,
Đâu biết lần đi khó trở về.

Tuổi trẻ ngang tàng chưa biết sợ,
Bắt chước đàn anh tập rượu chè.
Lỡ mai có đứa không về nữa,
Men thừa còn ấm bụng biên khê.

Hành quân ba tháng về đôi bữa,
Lại ghé quán em mượn chút tình.
Tình em rộng quá đời ta hẹp,
Biết có còn sau cuộc tử sinh.

Rồi khi ra phố hùa nhau quậy,
Quân cảnh bao vây bắt nhốt đồn.
Ngồi như Phật sống sau rào thép,
Còn ước giá mà em đến thăm.

Rồi khi kéo súng lên đồi pháo,
Canh nòng nghênh đón gió biên cương.
Bắn trăm tràng đạn vang rền núi,
Tiếng nổ âm u vọng nỗi buồn.

Nhìn kẻ thù ta nằm phơi xác,
Tay cầm lựu đạn tay dao găm.
Một lũ da vàng chung máu đỏ,
Bày chi trò sinh Bắc tử Nam.

Sao chẳng bên kia bờ vĩ tuyến,
Xây lên năm, bảy cái thiên đường.
Ta ở trong này lo ăn học,
Thì làm gì tổn máu hao xương.

Ta oán thằng nào say học thuyết,
Coi cái mạng người như cỏ khô.
Xúi đám trẻ con vào chỗ chết,
Bỏ mặc Trường Sơn vạn nấm mồ.

Rồi khi thấy nụ mai rừng nở,
Tết đến rộn ràng nơi phố xa.
Ta biết mẹ già đang ngóng đợi
Ngui ngút trong ta nỗi nhớ nhà.

Rồi mùa khô đến trời hanh nắng,
Kim chỉ ta ngồi khâu vết thương.
Vết thương thành sẹo trong lòng lính,
Xót tuổi thanh xuân giữa chiến trường.

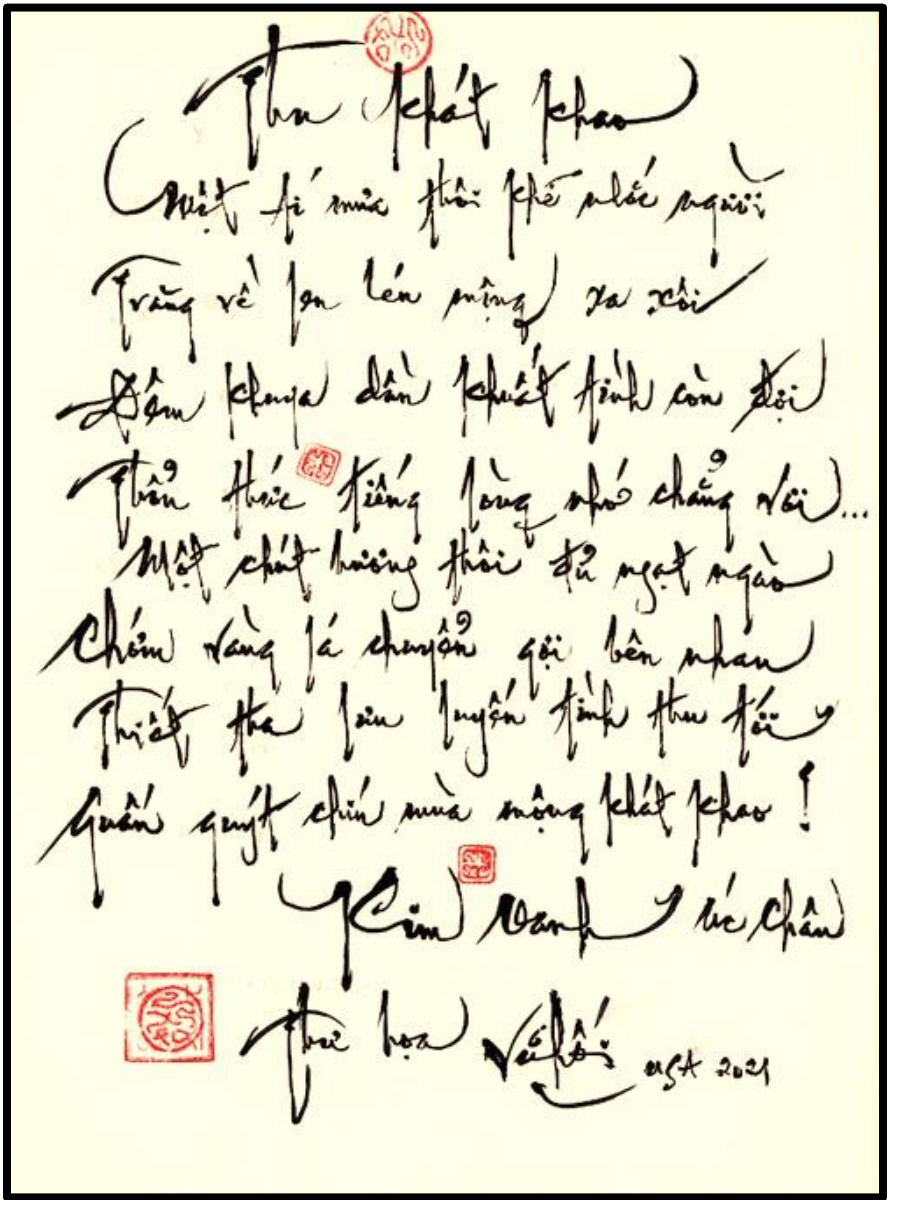
Ba năm vừa được thăng binh nhất,
Chưa kịp khao quân đã tản hàng.
Tóc râu chán quá không thèm mọc,
Phơi cái đầu trần với nước non.

Ta về bạn hữu vơi phân nửa,
Mẹ khóc ôm ta giọt tủi mừng.
Cô bạn láng giềng vừa mới đó,
Qua đò bỏ lại một triền sông.

Ta về thân xác già hơn tuổi,
Tâm hồn gởi tận chốn non xanh.
Soi gương chẳng thấy mình đâu nữa,
Chén rượu tàn canh rót một mình.

Donry Nguyễn

Thơ: **Kim Oanh** Úc châu; thư họa: **Vũ Hối**

Cùng Một Bước Đường

(Họa "Bài Ca Tiễn Người"của cố thi lão Hà Thượng Nhân)

1
Sách vở xưa viết nhiều về Trung Quốc
Những địa danh nổi tiếng như Tô Châu
Đọc say mê nhưng chưa rõ nơi đâu
Hằn những chuyện đào ngày xuân sắc đỏ.

2
Ngẫm "Đề Tích..." thương chuyện tình Thôi Hộ
Ngọn đông phong vàng võ dáng giai nhân...
Xưa lắm rồi ý tưởng vẫn tân xuân
Bởi tình yêu không chìm vào tăm tối.

3
Thôi Hiệu đề thơ Lý Bạch chừng bối rối
Bậc thi tài lão trượng thuở thời xưa
Ta từng xem lược chuyện một chiều mưa
Vết máu lệ bên bờ sông Dịch Thủy.

4
Buồn ray rứt bởi bài ca Tận Túy
Hạng Võ thẫn thờ tiếng sáo Trương Lương
Nhốn nháo quân cơ suốt mấy đêm trường
Những triều đại huy hoàng rồi đổ vỡ.

5
Ta ước tính vào một ngày nào đó
Sẽ tan tành cả đất nước Trung Hoa
Bởi hậu sinh không thuần thế nhân hòa
Đừng mơ có rượu Mao Đài để uống.

6
Người sẽ thấy tội đồ quỳ gối xuống
Nước Hoàng Hà không gội sạch tóc tơ
Còn lại chăng kho báu những vần thơ
"Quân bất kiến..." đời xưa nay từng đọc.

7
Ai dám nói Lý Bạch là cô độc
Người vẫn còn tri kỷ khắp muôn phương
Chán ngấy đời nhảy xuống bến Tiền Đường
Cụ Tiên Điền kể trong Kiều không lạ.

8
Trăng lạnh Hàn San, chim về cuối hạ
Vọng ngân nga chuông đổ bến Tần Hoài
Nghe gió lùa thoảng tiếng quạ hiên ngoài
Nhấp hớp rượu ngắm sao khuya lạnh lẽo.

9
Thiên nhiên đúng là những gì kỳ điệu
Mấy ngàn năm còn lưu lại chốn đây
Vẫn Trường Giang vẫn nước mắt đong đầy
Sông nước ấy một đoạn đời Tào Tháo.

10
Ai còn nghĩ đến một thời giông bão
Khơi làm chi những nấm mộ u buồn
Nước vẫn xuôi ra bể đổ từ nguồn
Cuộc nhân thế con người luôn trẻ mãi.

11
Khổng Minh đó xuất thân dân áo vải
Nằm chờ thời bên hốc núi Nam Dương
Quả ông ta đôi mắt chẳng tầm thường
"Sông Xích Bích buông thuyền năm Nhâm Tuất".

12
Ta ước ao một bầu trời bát ngát
Rót rượu dưới trăng xướng họa bên nhau
Tiễn người đi đành ly biệt... u sầu
Ai tiễn ai tích xưa chày dập vải.

13
Hình bóng ấy ngàn năm sau còn mãi
Lịch sử Tàu tiếng người đẹp Tây Thi
Chuyện Liêu Trai và cả chuyện Hồ Ly
Chuyện Thất Hiền ẩn mình trong rừng trúc.

14
Chuyện những chàng hảo hán Lương Sơn Bạc
Đốt sách chôn nho thời đại bạo Tần
Cũng có người hào sảng Mạnh Thường Quân
Trăng Vạn Lý ... có còn soi không nhỉ.

15
Đất Ký Châu sinh ra nàng Đắc Kỷ
Xứ Hàn San nổi tiếng bến Cô Tô
Động Đình lừng danh thơ mộng Ngũ Hồ
Đền tích như tranh... và còn nhiều nữa...

16
Ta thật sự chưa một lần đến đó
Nghe đồn rằng xứ sở của hoa hương
Liễu rũ sương thưa mây trắng Tần Dương
Khúc Phượng Cầu miên man mùi hoa phấn.

17
Đài Đồng Tước Linh Thư tình nghĩa bận
Phò Tôn Quyền trung tiết một Chu Du
Tây Hồ thu thanh lịch xứ Hàng Châu
Xanh viên lâm mênh mang chiều bảng lảng.

18
Gái Phù Kiều nụ cười như trăng sáng
Dấu vết xưa rêu phủ những tường đài
Chúm chím hoa sen thầm nhắc những ai
Hãy tìm bước đi dần lên đất Thục.

19
Đọc Kim Dung biết thêm về Tây Vực
Xứ ấy ngày xưa non nước của người...
Nhắc Thiên An Môn lòng nhói ai ơi!
Tiếng Dân Chủ hồn sinh viên réo gọi!

20
Một xã hội con người không được nói
Xác thân nào nghiền nát bởi xích tăng
Đừng bao giờ đòi hỏi chuyện công bằng
Xót xa lắm, lẫn thân vào tửu điếm!

21
Cạn dăm cốc chiêu niệm thời gác kiếm
Đọc vần thơ Tương Tiến Tửu bật cười ...
Kìa ngổn ngang chồng chất khắp nơi nơi
Trống Trường An xế ngày nghe đổ muộn.

22
Chim xào xạc lùa cành theo gió cuốn...
Vâng, rằng ta đang kể chuyện Trung Hoa
Phong cảnh văn chương đầm ấm thiết tha
Mà giông bão máu me tràn sử sách ...

23
Nơi sinh ra mẫu người như Lý Bạch
Như Kinh Kha xem chết nhẹ hồng mao
Những khúc Đường Thi tuyệt diệu làm sao
Gái Thiểm Tây mắt huyền hấp dẫn lạ.

24
Thưa, chính danh là tình yêu người ạ
Tiếng yêu thương gạn lọc những dối gian
Dòng ý thơ truyền tải mạch nồng nàn
Niềm hạnh phúc ấm cho đời lạnh nhạt.

25
Chuyện Trung Hoa kể hoài không thể lạt
Nước non Tàu phân hóa tự ngàn xưa
Chỉ văn chương lưu lại đời hương ngát
Triều đại rồi sẽ nát dập gió mưa ...!

Hạ Thái Trần Quốc Phiệt July 2017
(trong thi tập Trôi Giữa Dòng Đời")

Quên

Quên những đợi chờ không thể đến
Quên vuông đồi mộng thuở mười lăm
Quên gánh sầu riêng vai trĩu nặng
Quên gập ghềnh tiếng hát mong manh

Quên vòng tay ấm ôm tình lỡ
Quên con tim rực rỡ yêu người
Quên nụ cười trái đắng ngọt môi
Quên mắt tím ngắm đời hiu quạnh

Quên dấu chim bay mòn mỏi cánh
Quen chiều vàng nhạt nắng ngu ngơ
Quên nửa sáng nhớ nhung mơ hồ
Quên mộng vỡ, thẩn thờ dáng ngọc

Quên dòng sông chảy mòn suối tóc
Quên bến bờ lồng lộng gió mưa
Quên khoang thuyền ngập bóng hình xưa
Quên lứa tuổi buồn chưa biết khóc

Quên vòm cây xoáy tròn cơn lốc
Quên vì sao lạc mất lối về
Quên nỗi lòng ngun ngút đam mê
Quên mấy mảnh trăng thề tan tác.
.....
Quên, để nhớ nhau ngàn kiếp khác
Quên để quên, mây xám ngập đỉnh trời.

Nhất-Phương

CÕI HOA

Vẫn còn đây trái tim thơ
Thời gian cho được mấy mùa tặng em
Nghĩ gì danh phận tuổi tên
Đã già tuổi nhớ đã quên tuổi chờ

Còn đây với một hồn thơ
Nâng niu trìu mến vỗ về tình riêng
Nhìn trong bóng bóng chiều nghiêng
Ôm vô thức giữa hồn nhiên bồi hồi

Đêm qua mưa xuống tay đời
Áo thơ cũng ướt tim loi lẻ nhàu
Trao tình thơ ngại gì đâu
Sợ mai giông gió em sầu vân vi

Tim thơ còn ước mong gì
Dám mơ chi nữa đường về lạnh tanh
Tình thơ mấy thuở lung linh
Xưa sau nửa giấc nghe tình bay cao

Hồn thơ còn lại xuyến xao
Ngỡ tình như một lẽ nào vu vơ
Còn đây trọn trái tim chờ
Trao em chút mộng chút mơ tình chiều

Đường đi chắc gió mưa nhiều
Bài thơ vẫn trọn vận yêu thường đời
Về nhau còn mãi nụ cười
Cõi Hoa tay níu muôn lời lẽ vui.

HUỲNH VĂN HẠNG

THE FLOWERY REALM

Here still is my poetic heart true;
How many seasons time allows to offer you?
No more thinking of reputation and fame:
Remembrance is dated, expectancy out of aim.

I am still here with a poetic soul
To cherish lovingly, my own love to console.
I look in the shadow, the evening is skew,
Unconsciously in the innocent to fret through.

Last night it rained over life to lord it,
Poetry shirt is also wet as single heart to split.
What's wrong with giving the love rhyme?
Afraid of future storms you' ll fall in lone clime.

What more wish does the poetic heart hold?
How dare to dream again, the way back is cold.
Love poetry does have shimmery hours,
I feel, as at half-sleeps, above all love towers.

The remaining poetic soul flutters still,
Falling in love is like a random reason to trill.
Here is my whole heart waiting to give my dove,
A little bit of a dream, of an afternoon love.

The road must be with wind and rain rife,
The poem is still full of love in everyday life.
Back to each other with a smile firm,
The realm of flowers holds many a happy term.

Translation by THANH-THANH

KHÓC CHA

Trời mùa đông tâm hồn con giá lạnh
Con về đây nhưng cha đã đi rồi!
Không bao giờ còn thấy mặt cha tôi
Bao giọt lệ trào dâng trong khóe mắt

Lòng nghẹn ngào nhói đau như dao cắt
Chỉ vài ngày con đã mất cha yêu.
ngày xưa, cha nghiêm khắc rất nhiều
Vì mong muốn con nên người hữu dụng

Công ơn cha như trời cao bể rộng
Như suối nguồn tuôn chảy mãi không ngừng
Nhớ nụ cười và khuôn mặt bao dung
Ôi tiếng nói ôn tồn khi giáo dục

Nhớ cả những ngọn roi vì lười học
Bởi ham vui với bè bạn gần nhà…
Biết làm sao kể lại hết tình cha?
Giọt nước mắt lăn dài trên gò má

Ngày hôm nay con không còn cha nữa
Tìm đâu ra hình bóng của cha tôi?

VŨ UYÊN GIANG

HOT TEARS FOR DAD

The world is in winter but colder is my inner heart;
Here I do return but from this life Dad did depart.
From now on I cannot see any longer my father's shine;
How to stop from my eyes the stream of fervid brine!

My inside shoots as if cut by knives, the stings gather;
Only in a few days I have lost my beloved father!
I reminisce the old days you were so formidable
Just because you wanted me to become serviceable.

Your immense merit was like high sky, vast ocean,
Your watercourse of love never ceased its motion.
How I recall your merciful smile and generous face,
Temperate voice when educating me in each case.

I even remember the rod to your good will to bend
For being work-shy festal with a neighboring friend...
Of your bosom I can't find any word that fully speaks;
Drops of choler are rolling down on my hollow cheeks.

From now on I do not have any more my dear Dad;
Where on earth can I find my father's image – So sad!

Translation by THANH-THANH

Quệt vào ta nỗi nhớ

Em ở quê hương xót xa nghìn mối
Ta nơi nầy có bóng tối xung quanh
Đời nghiệt ngã hai người chia hai lối
Để thiên thu mòn mỏi chuyện chúng mình

Trăng ở em có màu tang héo úa
Còn nơi đây cũng nhuộm vẻ u sầu
Biển ký ức cố gom về trí nhớ
Nghe thật gần nhưng cũng rất xa xôi

Ta tự hỏi lòng rằng do đâu nhỉ
Tại vì em hay bởi tại vì anh
Em thì bảo rất yêu mà không nói
Còn ta ư? tự ái trở thành câm

Ta lần mãi hạt chuỗi đời lưu xứ
Đọc tên em như "bửu sám hồng danh"
Trong thần thoại lại mơ hồ hóa kiếp
Cuộc vui nào phơi giữa chốn phù vân

Trời bắc Mỹ thai nghén thu rồi đó
Chim từng bầy đã xoải cánh về nam
Người bắc Mỹ gởi thương về chốn ấy
Cho mưa oà sướt mướt bến vai em

Ta muốn được một lần về cố xứ
Một lần thôi được gặp lại em
Thời gian cũ, sẽ không là gì cả
Vì con tim đã có lý lẽ riêng

Em có nghe mùa thu về bên ấy
Có nghe lòng ta gọi giữa trời xa
Một lần thôi, cho tình xưa sống dậy
Để đôi mình thôi lạc giữa phong ba.

Trời có lạnh thì em là bếp lửa
Tóc hương mùi cây trái rất thiên nhiên
Bờ môi đói đã vô cùng ngôn ngữ
Cho mắt ta say nỗi khát kinh niên

Em dừng lại giữa phũ phàng nhân thế
Quệt vào ta một nỗi nhớ yêu kiều
Như quả ngọt giữa một rừng trái đắng
Mai anh về cho ấm lại hương yêu.

Thuỷ Lâm Synh

TỪ GIÃ

Nếu biết tình yêu như huyền thoại, chiêm bao.
Em chỉ là một loài chim nhỏ,
Về đậu trên cánh đồng hạnh phúc phì nhiêu,
Kết hoa đơm trái chín ngọt ngào,
Loài chim ngậm vu vơ tên một loài cỏ,
Vào một ngày tháng nào
Và thương nhớ về sau.
Thì xin cả thời gian rực rỡ
Được yêu người cho dẫu chiêm bao.
Thì xin đất trời thôi vở lở,
Hoa vô ưu thơm ngát gửi tặng nhau.
Này anh yêu dấu,
Anh nghĩ gì vào những ngày tháng đó?
Khi em cười bằng trái tim máu đỏ,
Tràn lên sóng mắt, ngỡ ngàng,
Khi thời gian là giây phút tên bay.
Em về thăm lại cánh đồng xưa,
Màu hoa đỏ đã tàn theo gió mùa,
Chỉ còn lại trong mắt em lệ ứa.
Loài chim nhỏ đã vỗ cánh xa bay,
Không còn ngậm vu vơ tên một loài cỏ.
Hãy đưa em về ngày xưa đi anh,
Cho em về thăm lại cánh đồng xanh,
Có màu hoa đỏ dưới nắng lung linh,
Kể lời hạnh phúc, nói câu ân tình.
Một lần rồi thôi, bàn tay từ giã,
Xin vẫy chào trên ngón nhỏ thầm thì.
Nở đóa hoa vô ưu trên phiến tình anh
Khi em ngồi khóc nước mắt đá xanh,
(Khóc muôn đời nước mắt đá xanh).
Tuổi thơ ngây đời mình thôi đã hẫng,
Em muốn chết trong cùng một ngày
Xin chấm dứt tình yêu bằng một nụ hôn,
Và cứ hỏi sao còn buồn mãi mãi?

Nguyễn Mây Thu **France**

(30-10-2026)

BỖNG DƯNG

Bỗng dưng nhớ lại ngày xưa,
Tuổi đời thơ dại tim vừa chớm yêu.
Mới hay buồn biết bao nhiêu.
Vọng thiên thu tiếng chim chiều thiết tha.
Tình xa, tình xa, tình xa...
Thôi nay đã gọi ai là cố nhân.
Ngậm ngùi lòng chợt bâng khuâng,
Rưng rưng ngấn lệ thương thân bẽ bàng.

Nguyễn Mây Thu **France**

(30-10-2026)

lời chúc đầu năm
trần hoài thư

Thương bạn hữu mà tay không thể bắt
Mà tình không thể nói hết trang thư
Cám ơn đời, còn lại dăm vần thơ
Rải những trang lòng qua những phường xóm ảo
Thơ tôi đấy, lòng tôi đây, chút quà lấy thảo
Nhận dùm tôi cho tôi được vui mà
Bởi bây giờ, tôi sống như hồn ma
Cứ thấy bóng mình chập chờn trên vách

Đừng tội nghiệp tôi, tôi đang hạnh phúc
Đang lúc này, được gõ một bài thơ

Hãy mừng dùm tôi, tôi vẫn vào ra
Có lúc đứng nhìn trời, nhìn gì chẳng biết
Không phải đâu, có một vầng mây cuối trời ẩn hiện
Như tóc tôi, trắng toát cả một rừng
Có lúc buồn, nước mắt lạnh như băng
Không phải đâu: giọt thơ thành lệ mặn

Tôi đang gõ đây, lòng tôi cảm động
Chỉ trái tim này, là giữ chặt tình thân
Xin gởi về như lời chúc đầu năm...

Trần Hoài Thư

Mồng hai Tết Âm Lịch Ất Mùi 2015

MỘT CHIỀU THU

Nắng nhạt vườn thanh một buổi chiều
Hoa màu nở rộ dậy lòng xiêu
Hương còn đượm thả ru làn gió
Lá vẫn buông rơi gợi cánh diều
Bóng nước lơi thềm dâng quạnh quẽ
Mây trời lặng nẻo dệt cô liêu
Thu vàng dịu vợi ươm tà áo
Vạn vật thêm say cảnh diễm kiều.

Minh Thúy Thành Nội
Tháng 9/2026

HOA THU VÀNG

Có một loài hoa đang nở thắm
Khi mùa thu tới níu trời mây
Hoa đùa nghiêng ngả vờn say nắng
Chẳng biết tên hoa gọi Phượng này

Mỗi sớm choàng thu đi ngắm dạo
Cám ơn hoa đã nở vườn ta
Cho hồn thư thái buông phiền não
Giây phút bình yên chút tuổi già

Đợi mãi đêm rằm trăng biệt tích
Trung Thu hoài niệm những mùa xưa
Người thân từ giã ngày thêm vắng
Ảo não hiên thềm dội tiếng mưa

Lóng lánh hạt mưa còn bám lệ
Chim chuyền nhảy hót bóng hoa tươi
Nắng lên, lay động niềm rung cảm
Sự sống còn đây… lại mỉm cười.

Minh Thúy Thành Nội
Rằm Trung Thu 2026

CHIẾC DÉP ĐÂU RỒI?

Nhìn tấm hình có gì lạ,
Đố ai tinh mắt nhận ra?
Người thì đứng ngắm, người cười khúc khích,
Có chuyện gì đây, kể thử coi...
Thì ra có một anh chàng,
Đi đâu chẳng biết, dép đành mất tiêu.
Một chân dép có, một chân thiếu,
Đứng giữa trời xanh, mặt vẫn cười…
Đố ai biết được vì sao,
Chiếc dép bên phải, chẳng vào chân?
Không phải dép hư, cũng chẳng đứt quai,
Mà nó đem kê… cho hình đẹp hơn!
Chụp hình phải đẹp mới oai,
Góc nghiêng thần thánh, dáng ai cũng ngầu.
Dép kia hy sinh một chút,
Nâng niu tấm ảnh, giúp nhau nên hình!
Tội nghiệp chiếc dép làm thinh,
Làm chân chống đỡ, lặng nhìn thế gian.
Chủ nhân tạo dáng hiên ngang,
Còn mình nằm dưới, muôn vàn đắng cay!
Người ta chụp ảnh có hoa,
Có cây, có cảnh, có nhà đẹp xinh.
Anh này muốn ảnh lung linh
Dùng ngay chiếc dép cho hình đẹp hơn
Mai này ảnh được đăng lên,
Bạn bè nhìn thấy cười nghiêng ngả rồi.
Người khen dáng đứng tuyệt vời,
Kẻ thương chiếc dép: "Ôi thôi, mất rồi!"
Anh chàng xin chớ buồn nha,
Dép tuy một chiếc, tiếng vang cả làng.
Biết đâu nổi tiếng trên trang, (Facebook)
Nhờ đôi dép lẻ, cả làng biết tên!

Y Thy Võ Phú / Mt. Solon-Natural Chimneys Park

MÙA THU TRÊN ĐỒI SOLON

Em bảo nơi này buồn quá đỗi,
Anh cười, phố thị cũng lao xao.
Người mong yên tĩnh nơi thôn dã,
Kẻ nhớ đèn khuya, chốn ồn ào.

Chiều xuống, lá vàng rơi khe khẽ,
Gió gọi quê nhà giữa mênh mông.
Em nghe ký ức về theo gió,
Thương những ngày xưa, những ruộng đồng

Đêm lạnh, sao trời giăng kín lối,
Bên anh, em bỗng thấy yên lòng.
Bàn tay nắm lấy một bàn tay
Ấm hơn ngọn lửa giữa đêm đông.

Mai về, ngọn đồi nằm im đó,
Đàn bò ung dung gặm cỏ non.
Mới hiểu hạnh phúc không nơi chốn,
Mà ở bên nhau, một tấm lòng.

Bởi người đi khắp phương trời rộng,
Đôi lúc chỉ mong một chốn về.
Thu trên đồi vắng cho ta hiểu
Nhà chính là nơi có người thương.

Y Thy Võ Phú
Mt. Solon, Virginia

MỘT THOÁNG XƯA – Thy Lệ Trang

(Cảm hứng từ mối tình của cô hầu người Nhật với cựu Ngoại Hầu Cường Để)

Thẩn thờ góp nhặt mảnh tình rơi
Gửi gió trao ai tận cuối trời
Lầu vắng -ngậm ngùi trăng lẻ bóng
Biển chiều- thầm lặng sóng xa khơi
Sao sa... mờ mịt đâu là lối?
Thuyền lạc... bềnh bồng chẳng đến nơi
Biết thế mà sao lòng vẫn đợi
Hạc vàng đã khuất tự bao đời!

***

Hạc vàng đã khuất tự bao đời!
Còn lại ngỡ ngàng, chua xót thôi
Muốn nén niềm đau- sầu chửa cạn
Tìm quên nỗi nhớ- tiếc chưa vơi!
Nến tàn, trang sách còn rưng lệ
Mực lạnh, hồn thơ mãi nghẹn lời
Ai bảo thời gian nhòa tất cả?
Muôn ngàn kỷ niệm chập chùng rơi!

***

Muôn ngàn kỷ niệm chập chùng rơi!
Chẳng được gần nhau suốt cuộc đời
Vẫn sợ mưa lầy chân lữ khách
Còn e gió lạnh kẻ phương trời
Áo xưa, năm tháng sờn vai mỏng
Trăng cũ, ngàn thu vẹn bóng ngời
Trở giấc,canh tàn, đêm chợt lạnh
Muôn trùng xa cách, trí nào thơi!

***

Muôn trùng xa cách, trí nào thơi!
Nhớ mãi đêm nồng" Điện Hạ ơi"
Đất Việt ngài say đời gấm lụa
Phù Tang em tiếc thuở vui chơi
Xây duyên... dẫu biết duyên đôi lỡ
Ôm mộng... dù hay mộng nửa vời
Thấp thoáng ai về bên án sách
"Sa Kê thiếp dọn sẵn đây rồi!"

Thu Maryland
2026
Cuối hè đón thu sang
Trời thu đẹp ngỡ ngàng
Hàng cây giờ đổi sắc
Vàng đỏ nhẹ bay ngang.
Gió khẽ thu chiều nay
Trăng vỡ ánh hao gầy.
Tình xưa như khúc hát,
Một nỗi buồn ai hay.
Ký ức vẫn còn đây
Thoáng qua mấy ngàn ngày
Tiếng đàn ai sai nhịp
Lạc lõng giữa trời mây.
Thu về mãi bâng khuâng
Tim thổn thức bao lần
Nhớ cuộc tình ngày ấy
Một cuộc tình lặng câm.
Thu đến rồi thu đi
Mang theo tuổi xuân thì
Để lại nhiều nhung nhớ
Vương vấn cả sầu bi.
Tạ Quang Tuấn

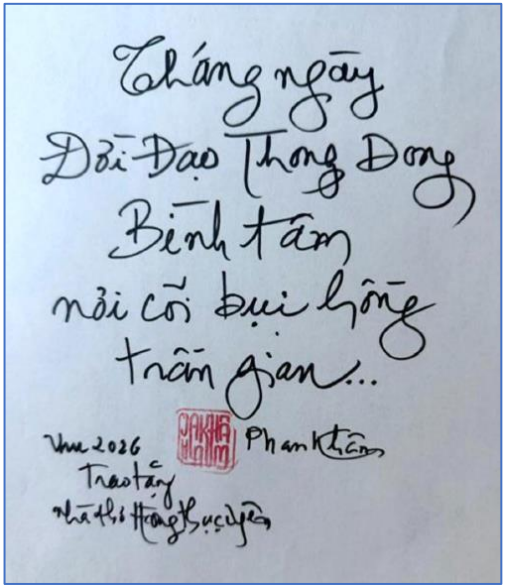
ĐỜI ĐẠO THONG DONG

ĐỜI như SÓNG bị gió xoay vần vũ
ĐẠO như TRĂNG, soi chiếu rạng không gian
THONG DONG ĐỜI, ta đi giữa nhân gian
Vui, khổ, buồn, gian nan, ĐỜI LÀ THẾ!

ĐỜI như QUÁN, khách đi rồi khách đến
ĐẠO như ĐÈN soi sáng đường ta đi
Giữa trần gian, nhờ Ánh Đuốc Diệu Kỳ
Trong Tâm ta ai cũng đều có sẵn.

Bi-Trí-Dũng, Đuốc Tuệ luôn thắp sáng
Chân Tâm ta không vướng chút bụi trần
Là ánh đuốc luôn tỏa sáng trong Tâm
Dù trần gian, biết bao chuyện dâu bể!

Thong dong ngắm mây trôi qua cửa sổ,
Thong dong nghe tiếng gió thoảng ngàn cây.
Tâm an yên, viết vài dòng thơ này,
Thong dong sống, Gieo Nhân Lành cõi thế.

Có ngày nắng, có ngày mưa đổ xuống
Có ngày vui, có ngày chuyện bất thường!
Thong dong nhận, hết thảy những nghịch duyên,
Vì biết rằng, vô thường mọi hoàn cảnh.

Đời có lúc khổ /vui /buồn xáo trộn
Tâm có khi bị phiền não phủ đầy!
Ta đón nhận những chướng ngại không hay
ĐẠO giúp ĐỜI, thong dong không vướng bận.

Chân Tâm là Đuốc Tuệ ta có sẵn.
ĐỜI THONG DONG, nhờ có ĐẠO dẫn đường
Sống TRI TÚC, ĐỜI ĐẠO sẽ an nhiên
Hạnh Phúc thay, THONG DONG ĐỜI có ĐẠO.

Hoàng Thục Uyên
Pháp danh: Nguyệt Phương Thành
Ngày 24/10/2026

THƠ HOÀNG HÔN

Trời cho mình một chút duyên son,
Viết mãi mà thơ như vẫn còn
Kiếm chữ tìm vần câu cũng gọn
Cho dù nay đã tuổi hoàng hôn.

Đời cứ vui là thơ đến thôi,
Tình riêng nhiều lúc cũng bùi ngùi
Ngược suôi còn cũng dăm ba chữ
Tô điểm cuộc đời thêm chút vui.

Tôi vẫn cùng đời những bước chân,
Tình cho tiếng gọi là thi nhân
Ngọt lời ngọt chữ cùng năm tháng
Duyên đã tròn duyên đẹp trọn phần.

Hoa Văn Dec. 07, 2025

MỪNG TUỔI LÁ VÀNG

Tôi mừng tôi tuổi lá vàng
Chưa chia tay cũng muộn màng chia tay
Bạn bè khó gặp từ đây
Còn lời thăm hỏi những ngày tháng vui

Tình nhau cũng đủ đầy rồi
Thơ còn ngào ngọt đường đời nở hoa
Vẫn còn mong ước thiết tha
Gần trăm năm được kể như trọn đời

Hỡi bè bạn của tôi ơi
Người đi người ở ngậm ngùi mênh mang
Nhìn quanh ngó quẩn mơ màng
Chờ cơn gió cuốn bồng tang sớm chiều

Đợi ngày sương gió đìu hiu
Ta về chốn cũ những điều gió bay
Tôi còn đi bước không đầy
Nghe vàng vọt tháng men cay nhạt nhoà

Mong tình nghĩa chẳng phôi pha
Cho dù rượu hết đậm đà thế gian
Nhớ nhau qua tiếng thơ vàng
Mười đi chín ở tiệc tan tận cùng.

Hoa Văn 08/09/2024

Ban Điều Hành COTHOM FOUNDATION chân thành cảm ơn các thi hữu đã hưởng ứng đóng góp thơ cho Tập thơ Văn học Cỏ Thơm online được đa dạng, nhiều sắc màu, nhất là thể hiện tinh thần tự do sáng tác của người Việt hải ngoại.

Mời quý vị thưởng thức: **"NGÀN NĂM MÂY BAY"**
Nhạc & lời: **Nguyễn Hiền**
Tiếng hát: **Tâm Hảo** (Maryland, USA)

https://www.youtube.com/watch?v=Hjcrgfx6PRQ

...Nhớ nhau khi mây vương vương mầu tím
Dư âm năm xưa trìu mến, mang một lời thề nguyền
Ngàn kiếp mây bay không phai niềm nhớ
Thu sang lòng thấy bơ vơ, giờ chỉ còn mộng mơ...